

CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ • DUBĚN 2018

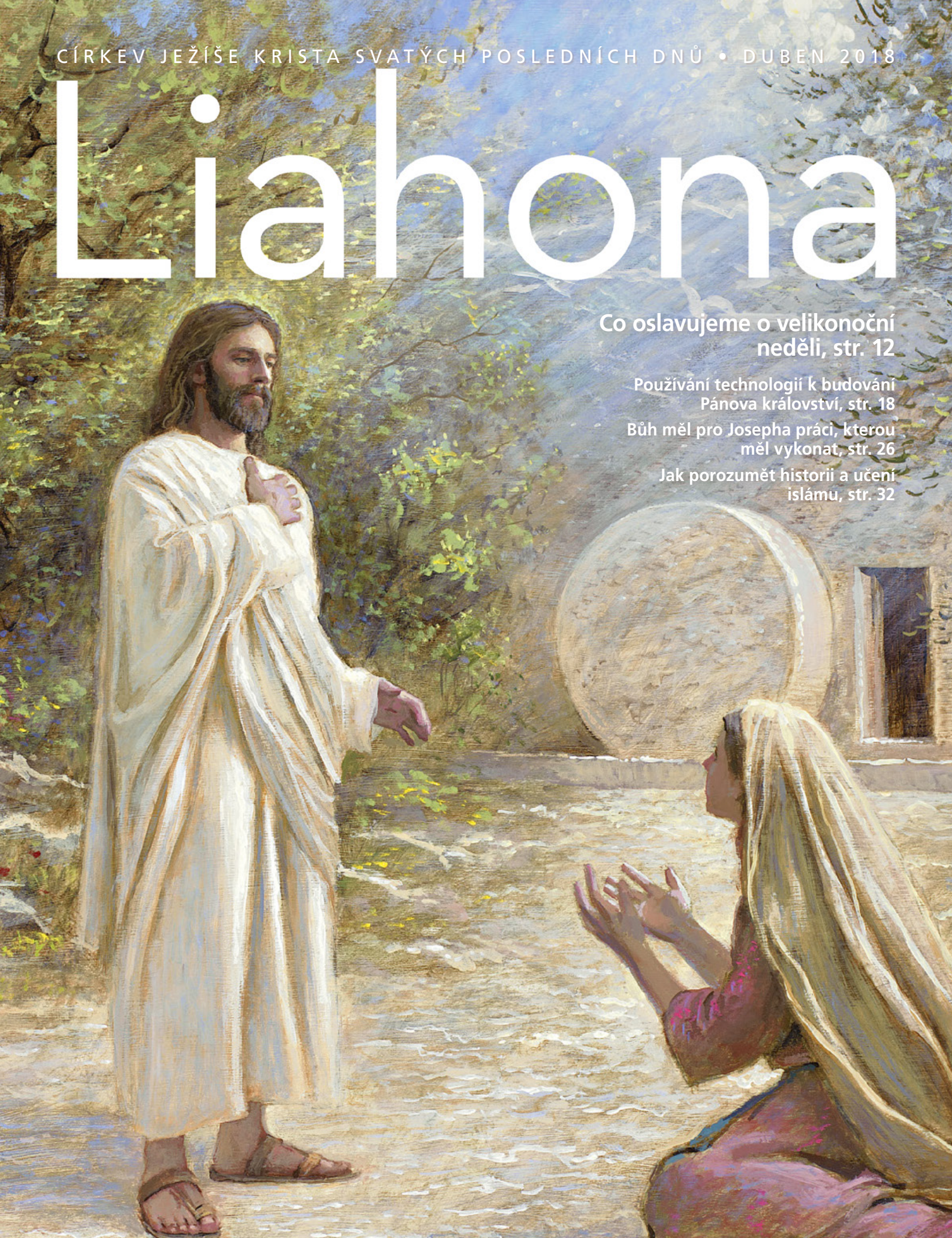
Liahona

Co oslavujeme o velikonoční neděli, str. 12

Používání technologií k budování Pánova království, str. 18

Bůh měl pro Josepha práci, kterou měl vykonat, str. 26

Jak porozumět historii a učení islámu, str. 32

VAŠE UCTÍVÁNÍ V CHRÁMU
A SLUŽBA, KTEROU TAM
VYKONÁVÁTE PRO SVÉ
PŘEDKY, ... POSÍLÍ VAŠE
ODHODLÁNÍ VYTRVAT NA
CESTĚ SMLOUVY.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Z poselství Prvního předsednictva, strana 4.

POSELSTVÍ

- 4 Poselství Prvního předsednictva: Zatímco společně kráčíme kupředu**
President Russell M. Nelson

NA OBÁLCE
Ilustrace Jon McNaughton.

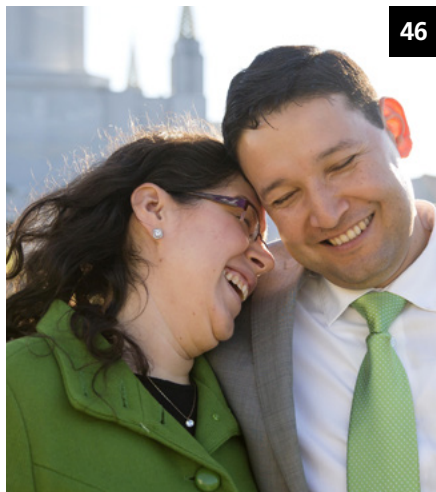
HLAVNÍ ČLÁNKY

- 12 Poslední, osamělá pouť Spasitele**
Chakell Wardleighová
O těchto Velikonocích přemýšlejte o tom, jak vás na cestě životem ovlivňují různé stránky Spasitelovy smírné oběti.
- 18 Děleme se o svou znalost o Spasiteli**
Starší Gary E. Stevenson
Díky značnému technologickému pokroku máme v posledních letech více možností než kdy dříve dělit se o své znalosti o Ježíše Kristu.
- 26 Svatí: Příběh Církve – kapitola 3: Desky ze zlata**
Poté, co Josepha Smitha navštívil anděl Moroni, spatřil Joseph poprvé zlaté desky.

- 32 Jak porozumět islámu**
Daniel C. Peterson
Stručná historie a základní nauky druhého největšího náboženství na světě.

RUBRIKY

- 8 U řečnického pultu: Košíky a sklenice**
Chieko N. Okazakiová
- 10 Klasika na téma z evangelia: Onoho jasného nedělního jitra**
Starší Joseph B. Wirthlin
- 40 Hlasy Svatých posledních dnů**
- 44 Portréty víry: Rakotomalala Alphonse**
- 80 Než se opět sejdem: Vzkříšení je skutečné**
Starší D. Todd Christofferson

46

46 Cesty k pravému štěstí

Starší Ulisses Soares

Pravé a trvalé štěstí můžeme nalézt pouze tehdy, když žijeme podle zásad evangelia Ježíše Krista.

50 Manželství, peníze a víra

Sunday Chibuike Obasi

Se snoubenkou jsme vyzkoušeli svou víru, když jsme neměli dostatek peněz při přípravě naší svatby.

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Náповěda: Jakým zásadám jste se naučili od svých prarodičů?

52 Otázky a odpovědi

Co mohu dělat, abych znovu získal svou víru? Proč Bůh dovoluje, aby byly války?

54 Modlitba: klíč ke svědectví a Znovuzřízení

Starší Robert D. Hales

Život Josepha Smitha nás učí prvnímu kroku k získání svědectví – modlitbě.

58 Co, proč a jak: podrobný rozbor Znovuzřízení

Faith Sutherland Blackhurstová

Jak spolu souvisí dispensace, odpadlictví a znovuzřízení?

62 Poznejte Spasitele

Sarah Hansonová

Učíme-li se o Ježíši Kristu tím, že používáme písma, můžeme pocítovat více pokoje a smysluplnosti.

54

68

66 Co pro mě znamená Znovuzřízení

Poznejte díky této hře události z církevní historie, které mají vliv i na váš život v dnešní době!

68 Apoštolové svědčí o Kristu

Starší David A. Bednar

69 Úžasné ponaučení

Starší Valeri V. Cordon

Důvěřujeme-li Pánu a platíme-li desátek, Pán nám požehná tím, co potřebujeme.

70 Dědečkovo obuvnictví

Ray Goldrup

Nejvhodnější chvílí pro to, abychom učinili pokání ze špatného rozhodnutí, je nyní.

72 Necht' vaše světlo září: Mějte odvahu být laskaví!

Claudia vypráví, jak se staví k laskavosti k druhým a jak ji projevuje.

74 Ztracený a nalezený

Cael S.

Ztratil jsem se v lese, ale věděl jsem, že se mohu pomodlit a Bůh mi pomůže.

75 Naše stránka

76 Příběhy z písem: Jozef je prodán do Egypta

Kim Webb Reidová

79 Omalovánka: Ježíš říká: „Pojď, následuj mne“

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Kvorum Dvanácti apoštolů:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson,
Dale G. Renlund

Šéfredaktor: Hugo E. Martínez

Asistenti šéfredaktora: Randall K. Bennett, Carol F. McConkieová

Poradci: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordonová, LeGrand
R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubanková, Donald L. Halstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Allison

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Francisca Olsonová

Autorský a redakční tým: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fullerová, Garrett
H. Garff, LaRene Porter Gauntová, Jon Ryan Jensen Charlotte
Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson
Odekirková, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard
M. Romney, Mindy Seluová, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hincleyová,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Emily
Chieko Remingtonová, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví:

Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilsonová, Derek Richardson

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Troy R. Barker

Preklad: Martin Prachář

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení

Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line na stránkách liahona.lds.org;
e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org; nebo poštou na
adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“
neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky, anglicky, arménsky,
bislamsky, bulharsky, cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené
čínštině, dánsky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, holandsky,
chorvatsky, indonésky, islandsky, italsky, japonsky, kambodžsky,
kiribatsky, korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky, malgašsky,
mařalsky, mongolsky, německy, norský, polsky, portugalsky, řecky,
rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, svahilsky, španělsky, švédsky,
tagašsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky.
(Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena.

Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou
jednotlivci kopírovat materiály z *Liahony* pro osobní, nekomerční
použití (včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli
odňato. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je
u díla v újaci o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy
ohledně copyrightu se obračete na Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2018 Vol. 26 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Czech (ISSN
1085-4258) is published four times a year (April, May, October, and
November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent issue;
old and new address *must* be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada
Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 23638, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

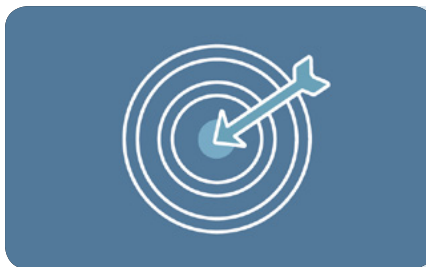
VÍCE ON-LINE

Čtěte články a posílejte své vlastní na
stránkách liahona.lds.org

Inspirování poselství, která lze sdílet,
najdete (v angličtině, portugalštině
a španělsčině) na stránkách
facebook.com/liahona

Své připomínky posílejte na adresu
liahona@ldschurch.org

Předplatte si církevní časopisy na
stránkách store.lds.org
Nebo navštivte distribuční středisko,
požádejte vedoucí sboru nebo zavolejte
na číslo 1-800-537-5971
(jen v USA a Kanadě)

IKONY: GETTY IMAGES

TÉMATY V TOMTO ČÍSLE

Čísla udávají stránku, na které článek začíná.

Čestnost, 70

Desátek, 66, 69

Duch Svatý, 8, 42, 52,
66, 72

Historie Církve, 26, 54, 66

Chrám, 40, 75

Inspirace, 40, 42

Ježíš Kristus, 4, 10, 12, 18,

62, 66, 68, 79, 80

Joseph Smith, 26, 54,

58, 66

Kniha Mormonova, 26,

54, 66

Křest, 75

Laskavost, 72

Manželství, 50

Modlitba, 26, 52, 54, 74

Náboženství, 32

Nebeský Otec, 12, 46, 52,

66, 74, 80

Oběť, 12, 44

Odpadlivci, 54, 58

Pisma, 41, 52, 62, 76

Pokání, 70

Příklad, 72, 76

Smlouvy, 4

Smrt, 10, 12, 26, 43, 80

Sociální síť, 18

Svědectví, 12, 62

Šťěstí, 46

Technologie, 18

Usmíření, 10, 12, 80

Válka, 52

Vedoucí Církve, 4

Velikonoce, 10, 12, 80

Víra, 46, 50, 52, 68

Vzkříšení, 10, 12, 80

Znovuzřízení, 26, 54,

58, 66

President
Russell M. Nelson

Zatímco společně kráčíme kupředu

Poznámka redakce: Tento proslov přednesl prezident Russell M. Nelson, který byl 14. ledna 2018 ustanoven 17. prezidentem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, během živého vysílání z přístavby chrámu Salt Lake, které se uskutečnilo 16. ledna 2018. President Nelson požádal, aby byla jeho slova otištěna v tomto vydání.

Drazí bratři a sestry, naplňuje mě pokorou, že s vámi mohu dnes dopoledne být. Před čtyřmi dny jsme uložili ke spánku velikána, proroka Božího, presidenta Thomase S. Monsona. Neexistují slova, jež by dokázala vystihnout velkolepost a skvělost jeho života. Navždy si budu vážit našeho přátelství a toho, čemu mě naučil. A nyní musíme hledět do budoucnosti s neochvějnou vírou v Pána Ježíše Krista, jemuž tato Církev patří.

Přede dvěma dny se všichni žijící apoštolové sešli v horní místnosti chrámu Salt Lake. Tam jednohlasně rozhodli zaprvé o tom, že První předsednictvo bude nyní reorganizováno, a zadruhé o tom, že já mám sloužit jako prezident Církve. Slova nedokáží dostatečně popsat, jak jsem se cítil, když Bratří – Bratří, kteří drží všechny klíče kněžství znovuzřízené v této dispensaci skrze Proroka Josepha Smitha – vložili ruce na mou hlavu, aby mě vysvětili a ustanovili prezidentem Církve. Byl to posvátný a pokorou naplňující zážitek.

Poté se stalo mou zodpovědností rozpoznat, koho Pán připravil jako mé rádce. Jak jsem si měl vybrat jen dva z ostatních Dvanácti apoštolů, z nichž mám každého tak

rád? Jsem z hloubi duše Pánu vděčný za to, že zodpověděl mé vroucí modlitby. Jsem velmi vděčný, že president Dallin Harris Oaks a president Henry Bennion Eyring jsou ochotni se mnou sloužit jako první a druhý rádce, ve zmíněném pořadí. President Dieter F. Uchtdorf znovu zaujal své místo v Kvoru Dvanácti apoštolů. Již obdržel velké úkoly, pro které je výjimečně kvalifikován.

Vzdávám mu a presidentu Eyringovi hold za jejich skvělou službu, kterou odváděli jako rádcové presidenta Monsona. Prokázali velké schopnosti, oddanost a inspiraci. Jsme za ně velmi vděční. Každý je ochoten sloužit nyní tam, kde je ho nejvíce zapotřebí.

Každoměsíční poselství Prvního předsednictva končí

Toto poselství je posledním poselstvím Prvního předsednictva, jež byla publikována v časopisech každý měsíc.

V budoucnu bude První předsednictvo zveřejňovat důležitá poselství podle potřeby prostřednictvím různých církevních informačních kanálů, včetně církevních časopisů a stránek LDS.org.

Apoštol se v rámci své služby každý den něčemu učí a připravuje se na to, aby v budoucnosti převzal ještě větší zodpovědnost.

President Oaks se jako druhý nejdéle sloužící apoštol rovněž stal presidentem Kvora Dvanácti apoštolů. Ale protože nyní zastává zmíněné povolání v Prvním předsednictvu, stává se v souladu s řádem Církve zastupujícím presidentem tohoto kvora president M. Russell Ballard, který je jeho dalším nejdéle sloužícím členem v pořadí. První předsednictvo s Kvorem Dvanácti budou pracovat ruku v ruce, aby poznávala vůli Páně a nesla Jeho posvátné dílo kupředu.

Jsmo vám vděční za vaše modlitby. Pronášíte je za nás po celém světě.

Druhý den po úmrtí presidenta Monsona zazněla ráno jedna taková modlitba z úst čtyřletého chlapce, který se jmenuje Benson. Cituji výňatky z dopisu, který jeho matka napsala mé manželce Wendy. Benson se modlil: „Nebeský Otče, děkuji Ti, že se president Thomas S. Monson může opět shledat se svou manželkou. Děkuji Ti za našeho nového proroka. Pomoz mu, ať je odvážný a nebojí se proto, že je nový. Pomoz mu růst a být zdravý a silný. Pomoz mu mít moc, protože má kněžství. A pomáhej nám všem být laskaví.“

Děkuji Bohu za takovéto děti a za rodiče, kteří berou vážně svůj závazek poskytnout jim spravedlivou a cílevědomou výchovu – za každého rodiče, učitele a člena, kteří nesou těžká břemena, a přesto tak ochotně slouží. Jinými slovy, jsem s nejhlubší pokorou vděčný za každého z vás.

Pán je u kormidla

Zatímco společně kráčíme kupředu, vyzývám vás, abyste přemýšleli nad tím, jak velkolepým způsobem Pán řídí svou Církev. Když umírá president Církve, není žádným tajemstvím, kdo

Kráčejte dál cestou smlouvy. Váš závazek následovat Spasitele prostřednictvím toho, že s Ním budete uzavírat smlouvy a pak je dodržovat, vám otevře dveře ke každému dostupnému duchovnímu požehnání a výsadě.

bude další, který bude povolán sloužit na jeho místě. Nemáme lobbování ani kampaň, ale pouze tiché působení božského plánu následnictví, který zavedl samotný Pán.

Apoštol se v rámci své služby každý den něčemu učí a připravuje se na to, aby v budoucnosti převzal ještě větší zodpovědnost. Apoštol slouží desítky let, než se v kruhu posune ze sedadla vyhrazeného služebně mladším na sedadlo pro služebně starší. Během této doby získává přímé zkušenosti týkající se každého aspektu práce Církve. Důkladně se seznamuje také s národy po celé zemi i s jejich historií, kulturou a jazyky, protože jeho pověření ho znovu a znovu zavádějí do celého světa. Tento proces následnictví ve vedení Církve je ojedinělý. O ničem podobném nevím. Nemělo by nás to překvapit, protože toto je Pánova Církve. A On nejedná po způsobu lidí.

Sloužil jsem v Kvoru Dvanácti pod pěti předchozími presidenty Církve. Pozoroval jsem každého z nich, jak přijímá zjevení a jak na ně reaguje. Pán vždy instruoval a inspiroval své proroky a bude tak vždy činit i nadále. Pán je u kormidla. My, kteří jsme vysvěceni, abychom vydávali svědectví o Jeho svatém jméně po celém světě, budeme nadále usilovat o to, abychom poznávali Jeho vůli a řídili se jí.

Vytvrvejte na cestě smlouvy

Každému členovi Církve říkám: kráčejte dál cestou smlouvy. Váš závazek následovat Spasitele prostřednictvím toho, že s Ním budete uzavírat smlouvy a pak je dodržovat, vám otevře dveře ke každému duchovnímu požehnání a výsadě, které jsou dostupné mužům, ženám i dětem, ať jsou kdekoli.

Jako nové předsednictvo chceme začít tak, že budeme mít na mysli určitý cíl. Z tohoto důvodu k vám dnes promlouváme z chrámu. Onen cíl, ke kterému bychom měli směřovat, je být obdarován mocí v domě Páně, nechat se zpečetit se svou rodinou a věrně dodržovat smlouvy uzavřené v chrámu, které nás opravňují získat ten největší ze všech darů Božích – dar věčného života. Obřady chrámu a smlouvy, které v chrámu uzavíráte, jsou klíčem k posílení vašeho života, sňatku a rodiny a k vaší schopnosti odolávat útokům protivníka. Vaše uctívání v chrámu a služba, kterou tam vykonáváte pro své předky, vám požehnají prostřednictvím hlubšího osobního zjevení a pokoje a posílí vaše odhodlání vytrvat na cestě smlouvy.

Pokud jste z této cesty sešli, dovolte mi vás vyzvat, s veškerou nadějí v srdci, prosím, vraťte se. Ať vás trápí

cokoli, ať čelíte čemukoli, je zde pro vás místo, zde v Pánově Církvi. Vy a generace, které se doposud nenarodily, budete požehnáni svými skutky, které nyní učiníte pro to, abyste se navrátili na cestu smlouvy. Náš Otec v nebi si váží svých dětí, má je rád a chce, aby se každé z nich navrátilo domů. Toto je velkým cílem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů – pomáhat každému z nás vrátit se domů.

Mám vás moc rád – mám vás rád láskou, která ve mně roste již desítky let, kdy se s vámi setkávám, uctívám s vámi Boha a sloužím vám. Naším božským pověřením je jít ke každému národu, pokolení, jazyku a lidu a pomáhat připravit svět na Druhý příchod Pána. Toto budeme činit s vírou v Pána Ježíše Krista a s vědomím, že On vše řídí. Toto je Jeho dílo a Jeho Církev. My jsme Jeho služebníci.

Prohlašuji, že jsem oddaný Bohu, našemu Věčnému Otci, a Jeho Synu, Ježíši Kristu. Zním Je, mám Je moc rád a zavazuji se, že Jim – i vám – budu sloužit do posledního dechu. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

KOŠÍKY A SKLENICE

Chieko N. Okazakiová

O SESTRĚ OKAZAKIOVÉ

Chieko Nishimura Okazakiová (1926–2011) vyrůstala na Havaji v buddhistické rodině japonského původu. Do Církve vstoupila v 15 letech.

V té době si již byla vědoma složitosti svého postavení vyplývajícího z její etnické a kulturní příslušnosti. Sestra Okazakiová a její matka měly poté, co japonské vojsko vybombardovalo Pearl Harbor, obavy ohledně toho, jak je budou vnímat druzí, a tak shromáždily a spálily každou upomínku na Japonsko, kterou vlastnily. Poté však sestra Okazakiová pohlédla do zrcadla a pomyslela si: „Nikdy jsem v Japonsku nebyla. V srdci se necítím být Japonkou. Ale nemohu utéct před tím, kdo jsem. Mám japonské oči, vlasy i pleť.“¹

Sestra Okazakiová čelila celý život rasismu. Nedlouho po druhé světové válce, kdy ve Spojených státech převládala ještě silná nevole vůči Japonsku, začala učit. Tři matky odmítly dovolit svým dětem, aby byly v její třídě. Ale sestra Okazakiová si je brzy získala.²

Sestra Okazakiová byla první ženou, která sloužila ve všech třech komisích pomocných organizací žen – nejprve v komisi Mladých žen, poté Primárek a nakonec Pomocného sdružení.³

Toto poselství je výňatek z jejího proslulu na téma jednoty a různorodosti, který zazněl na dubnové generální konferenci v roce 1996.

Tento nový cyklus klade důraz na život oddaných žen a na jejich poselství, která jsou výňatky z knihy *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

Bůh nám dává mnoho darů, velkou různorodost a mnoho rozdílů, ale nejdůležitější je to, co o sobě navzájem víme – že jsme všichni Jeho děti.

Pro nás jako členy Církve je výzvou učit se od sebe navzájem, abychom se mohli mít navzájem rádi a abychom mohli společně růst.

Nauky evangelia jsou nepostradatelné. Jsou nezbytné, ale mohou se vyskytovat v rozmanitém balení. Dovolte mi, abych se podělila o jednoduchý příklad, z něhož je patrný rozdíl mezi naukami Církve a balením typickým pro určitou kulturu. Toto je sklenice s broskvemi z Utahu, kterou připravila utažská hospodyně, aby nasýtila svou rodinu v zimním období. Hospodyně na Havaji ovoce nezavařují. Nasbírají dostatek ovoce na několik dnů a uskladní ho pro svou rodinu v košících, jako je tento. Tento košík obsahuje mango, banány, ananas a papáju ..., které nasbírala hospodyně z Polynésie, aby nasýtila svou rodinu v podnebí, ve kterém ovoce dozrává po celý rok.

Košík a sklenice jsou různé nádoby, ale jejich obsah je totožný – ovoce

pro rodinu. Je správné použít sklenici a nesprávné použít košík? Ne, obojí je správné. Jsou to nádoby vhodné pro určitou kulturu a potřeby lidí. A obě jsou vhodné pro uskladnění svého obsahu, kterým je ovoce.

Co tedy toto ovoce představuje? Pavel nám říká: „Ovoce pak Ducha jesti: Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost [a] středmost.“ [Galatským 5:22.] Když se uctivě scházíme ve společenství sester v Pomocném sdružení, ve společenství bratrů v kněžských kvorech nebo abychom přijímali svátost, ovoce Ducha nás sjednocuje v lásce, radosti a pokoji, ať již je Pomocné sdružení v Tchaj-peji, nebo na Tonze; ať již je kvorum kněží v Montaně, nebo v Mexiku; a ať již je shromáždění svátosti na Fidži, nebo na Filipínách.

... Když jsem byla povolána do Generálního předsednictva Pomocného sdružení, president [Gordon B.] Hinckley mi řekl: „Dodáváte tomuto předsednictvu osobitý ráz. Budou vás uznávat jako někoho, kdo zastupuje ty, kteří jsou za hranicemi Spojených států a Kanady. ... Budou vás vnímat

jako symbol jejich jednoty s Církví.“ Dal mi požehnání, aby se mi uvolnil jazyk, když budu promlouvat k lidem.⁴

... [Když jsem promlouvala k lidem v jiných zemích,] pocítovala jsem, jak jim Duch má slova vnáší do srdce a jak mi naopak „ovoce Ducha“ přináší jejich lásku, radost a víru. Pocítovala jsem, že se díky

Duchu stáváme jednotnými.

Bratři a sestry, ať už je vaším ovocem broskvev, nebo papája a ať už je přinášíte ve sklenicích, nebo v košíčcích, děkujeme vám, že je poskytujete s láskou. Otče v nebi, kéž jsme zajedno a kéž jsme tvoji,⁵ o to se modlím v posvátném jménu našeho Spasitele, Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Chieko N. Okazaki, *Lighten Up!* (1993), 7.
2. Viz Okazaki, *Lighten Up!*, 48–50; Gregory A. Prince, „There Is Always a Struggle: An Interview with Chieko N. Okazaki“, *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 45, č. 1 (Spring 2012), 114–115.
3. „Obituary: Okazaki, Chieko“, *Deseret News*, Aug. 7, 2011.
4. Viz Prince, „There Is Always a Struggle“, 121. V roce 1990, kdy byla sestra Okazakiová povolána, sloužil Gordon B. Hinckley jako první rádce v Prvním předsednictvu.
5. Viz Nauka a smlouvy 38:27.

ONOHO JASNÉHO NEDĚLNÍHO JITRA

Starší Joseph B. Wirthlin (1917–2008)

Kvorum Dvanácti apoštolů

Toho dne vzkříšený Pán zlomil pouta smrti. Vystoupil z hrobu a ukázal se vítězoslavně jako Spasitel veškerého lidstva.

Víme, co vzkříšení je – je to opět-
né spojení ducha a těla do jeho
dokonalé podoby. ...

Dokážete si to představit? Na
vrcholu svého života? Nikdy žádná
nemoc, žádná bolest, nikdy nezatížení
nemocemi, které nás tak často trápí
ve smrtelnosti?

Vzkříšení je jádrem naší víry jako
křesťanů. ...

Když Spasitel vstal z hrobu, ... uči-
nil něco, co nikdo jiný učinit nemohl.
Zlomil pouta smrti, nejen pro sebe, ale
pro všechny, kteří kdy žili – pro sprave-
dné i nespravedlné. ...

Učinil tento dar přístupný všem.
A tímto velkolepým skutkem zmírnil
ničivou a sužující bolest, která nahlo-
dává duši těch, kteří ztratili někoho
velmi milovaného.

Myslím na to, jak temný byl ten

pátek, když byl Kristus pozvednut
na kříž. ...

Země se třásla a padla tma. ...

Podlí muži, kteří usilovali o Jeho
život, se radovali. ...

Onoho dne se chrámový závoj
roztrhl vedví.

Maria Magdaléna a Maria, matka
Ježíšova, byly přemoženy zármutkem
a zoufalstvím. ... Jedinečný člověk,
kterého milovaly a ctily, visel bezvlá-
dně na kříži. ...

Apoštolové byli zdrceni. Ježíš, jejich
Spasitel – ten, který kráčel po vodě
a křísil mrtvé – byl sám vydán zlovol-
ným na milost a nemilost. ...

Byl to pátek naplněný ohromující-
m, sužujícím žalem. ...

Myslím si, že ze všech dnů od
počátku lidské historie byl onen pátek
nejtemnější.

[Avšak] zoufalství nebylo bez kon-
ce, protože v neděli vzkříšený Pán
zlomil pouta smrti. Vystoupil z hrobu
a ukázal se vítězoslavně jako Spasitel
veškerého lidstva.

A v jediném okamžiku oči, neustále
naplněné slzami, oschly. Rty, které tiše
pronášely modlitby strasti a zármutku,
naplnily nyní ovzduší podivuhodnou
chválou, neboť Ježíš Kristus, Syn žijící-
ho Boha, stál před nimi jako ... důkaz
toho, že smrt je pouze počátek nové
a podivuhodné existence.

Každý z nás bude mít své vlastní
pátky – dny, kdy se zdá, že samotný
vesmír se třísí a trosky našeho světa
leží doslova kolem nás. ...

Ale svědčím vám ve jménu toho,
který zvítězil nad smrtí – neděle
přijde. V temnotě naší bolesti neděle
přijde.

PABBONI, MICHAEL MALIM

... Bez ohledu na náš zármutek, neděle přijde. V tomto životě nebo v příštím, neděle přijde.

Svědčím vám, že vzkříšení není žádný výmysl. Máme osobní svědectví těch, kteří Ho viděli. Tisíce ve Starém i Novém světě svědčily o vzkříšeném Spasiteli. Pocítily rány na Jeho rukou, nohou a boku. ...

Po Vzkříšení se učedníci stali novými lidmi. Cestovali po světě, ...

odvážně hlásající Ježíše Krista, vzkříšeného Syna žijícího Boha.

Mnozí z nich ... zemřeli jako mučedníci, se svědectvím o vzkříšeném Kristu na rtech i při posledním vydechnutí.

Vzkříšení změnilo život těch, kteří ho byli svědky. Nemělo by změnit i život náš?

Všichni vstaneme z hrobu. ...

Díky životu a věčné oběti Spasitele

světa se opět shledáme s těmi, které máme rádi.

... Onoho dne se budeme radovat z toho, že Mesiáš překonal vše, abychom mohli žít na věky.

Díky posvátným obřadům, které přijímáme ve svatém chrámu, náš odchod z této krátké smrtelnosti nemůže na dlouho přerušit vztahy, které byly pevně svázány provazy spletenými z věčných svazků.

Toto je mé posvátné svědectví, že smrt není konec bytí. ...

Kéž bychom porozuměli nedocenitelnému daru, který přichází k nám, synům a dcerám milujícího Nebeského Otce, a příslibu onoho zářivého dne, kdy my všichni vítězně povstaneme z hrobu, a kéž jsme za to vděční.

... Bez ohledu na to, jak temný je náš pátek, neděle přijde. ■

Z proslovu na generální konferenci v říjnu 2006.

Poslední, osamělá pout' Spasitele

Chakell Wardleighová

Církevní časopisy

Spasitel během svého smrtelného života absolvoval mnoho cest – cestu z Betléma do Egypta, když byl nemluvně; čtyřicetidenní putování pustinou; mnohé cesty do měst, vesnic a domovů, aby tamní obyvatele během své služby učil, uzdravoval je a žehnal jim; a mnoho dalších. Avšak na jednu cestu se Spasitel musel vydat sám a byla to cesta, kterou mohl přestát jen On.

Simon Dewey

„O velikonoční neděli oslavujeme nejdéle očekávanou a nejznešenější událost v historii světa.

Je to den, kdy se vše změnilo.

Toho dne se změnil můj život.

A změnil se i váš život.

Změnil se osud všech Božích dětí.“

President Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, „Dar milosti“, *Liahona*, květen 2015, 107.

Nesrovnatelné utrpení

Plný význam toho, co Kristus vykonal v Getsemanech, ...
„žádná smrtelná mysl ... nedokáže pochopit.

Víme, že potil krůpěje krve z každého póru, když pil kal z onoho kalicha hořkosti, který Mu Jeho Otec dal.

Víme, že trpěl jak v těle, tak v duchu, více než může člověk vytrpět, aniž by mu to přivodilo smrt.

Víme, že určitým způsobem, pro nás nepochopitelným, Jeho utrpení uspokojilo požadavky spravedlnosti, vykoupilo kající duše z bolestí a trestů hříchu a učinilo milosrdenství dostupným pro ty, kteří věří v Jeho svaté jméno.

Víme, že padl tváří k zemi, když bolesti a agonie nekonečného břemene způsobily, že se chvěl a přál si, aby nemusel pít onen hořký kalich.“

Starší Bruce R. McConkie (1915–1985) z Kvora Dvanácti apoštolů, „The Purifying Power of Gethsemane“, *Ensign*, May 1985, 9.

Osobní uplatňování: Přestože si to možná někdy neuvědomujeme, Spasitel vytrpěl během Usmíření všechny druhy bolesti. Zná každou fyzickou bolest – od zlomené kosti až po tu nejzávažnější chronickou nemoc. Pocítil temnotu a zoufalství duševních soužení, jakými jsou deprese, úzkost, závislost, osamělost či zármutek. A pocítil všechny duchovní rány, protože na sebe vzal veškeré hříchy lidstva.

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů učil: „Ve slabé chvíli můžeme zvolat: ‚Nikdo neví, jaké to je! Nikdo tomu nerozumí!‘ Ale Syn Boží to ví a rozumí tomu dokonale, neboť On pocítoval a nesl břemena každého z nás.“ („Snášeli svá břemena lehce“, *Liahona*, květen 2014, 89–90.)

Byl jediným, kdo toho byl schopen

To, co udělal, mohlo vykonat pouze Božstvo. Ježíš jako „Jednorozený Syn Otce v těle zdědil božské vlastnosti. Byl jediným člověkem narozeným do smrtelnosti, který mohl tento nesmírně významný a nadpozemský skutek vykonat. Jako jediný člověk, který kdy žil na zemi, aniž by zhřešil, nepodléhal duchovní smrti. Díky svému božství měl také moc nad fyzickou smrtí. Vykonal pro nás tedy to, co pro sebe sami vykonat nedokážeme. Vysvobodil nás z necitelných spárů smrti. Také umožnil, abychom měli vrcholnou a pokojnou útěchu plynoucí z daru Ducha Svatého.“

President James E. Faust (1920–2007), druhý rádce v Prvním předsednictvu, „Usmíření – naše největší naděje“, *Liahona*, leden 2002, 20.

Osobní uplatňování: Spasitel prostřednictvím Usmíření uvolnil pouta smrti a vykoupil nás všechny z našich hříchů, aby každý jednotlivý člověk mohl mít věčný život. Byl jediným, kdo byl schopen tak odstrašující a neproveditelný úkol uskutečnit. Když čelíme vážným problémům, můžeme čerpat útěchu z vědomí toho, že Spasitel skutečně může nemožné proměnit v možné.

Neustoupil

Na pahorku zvaném Kalvárie ... Jeho bezmocní následovníci „přihlíželi tomu, jak Jeho zraněné tělo přibíjejí na kříž. Ostatní Ho nemilosrdně zesměšňovali, proklínali Ho a vysmívali se Mu. ...

Hodiny naplněné agónií plynuly a život z Něj vyprchával. Z vyprahlých rtů pronesl slova: ‚Otče, v ruce tvé poručím ducha svého. A to pověděv, umřel.‘ ...

V oné poslední chvíli mohl Mistr uhnout. On to však neudělal. Sestoupil pod všechny věci, aby všechny věci mohl spasit. Jeho neživé tělo spěšně, ale jemně uložili do vypůjčeného hrobu.“

President Thomas S. Monson (1927–2018), „Je vzkříšený!“ *Liahona*, květen 2010, 88–89.

Osobní uplatňování: Spasitel trpěl mučivou bolestí, osamělostí a zoufalstvím, ale přesto vytrval a dokončil své putování ve smrtelnosti naplněn milosrdenstvím – dokonce svého Otce požádal, aby odpustil těm, kteří Ho křížovali. Díky Jeho dokonalému příkladu můžeme čelit svým zkouškám a těžkostem s milostí; a s Jeho pomocí můžeme i my vytrvat až do konce.

Mnohá svědectví o Jeho Vzkříšení

„[Věřím] mnohým svědkům Spasitelova Vzkříšení, jejichž zážitky a svědectví se nacházejí v Novém zákoně – mezi jinými i Petrovi a jeho společníkům mezi Dvanácti a drahé ryzí Marii Magdalské. Věřím svědectvím, která se nacházejí v Knize Mormonově – mezi jinými i apoštolovi Nefimu a bezejmennému zástupu v zemi Hojnosti. A věřím svědectví Josepha Smitha a Sidneyho Rigdona, kteří, po mnohých dalších svědectvích, vydali ono veliké svědectví této poslední dispensace, „že on žije! Neboť jsme ho viděli.“ Pod pohledem Jeho vševidoucího oka i já sám jsem svědek toho, že Ježíš Nazaretský je vzkříšený Vykupitel, a svědčím o všem, co vyplývá z toho, že byl *skutečně* vzkříšen. Kéž díky těmto svědectvím naleznete přesvědčení a útěchu.“

Starší D. Todd Christofferson z Kvora Dvanácti apoštolů, „Vzkříšení Ježíše Krista“, *Liahona*, květen 2014, 114.

Osobní uplatňování: Přestože jsme nebyli mezi těmi, kteří spatřili vzkříšené a zdokonalené tělo Vykupitele, můžeme i dnes stát jako Jeho svědkové. Vždy může být ústředním bodem našeho života, bez ohledu na to, v jaké situaci nebo na jakém místě se ocitáme. Pokaždé, když nabízíme své srdce nebo ruce ke službě druhým; když se ke všem chováme vlídně, laskavě a s úctou; když hájíme pravdu; a když se dělíme o své svědectví o evangeliu, stojíme jako praví svědkové Ježíše Krista.

Nemusíme kráčet sami

Velikou útěchou tohoto velikonočního období je skutečnost, že díky tomu, že Ježíš kráčel po oné dlouhé a osamělé cestě naprosto sám, nemusíme po ní kráčet *my*. Jeho osamělé putování nám dalo pro naši malou verzi oné cesty významnou společnost – milosrdnou péči našeho Otce v nebi, spolehlivé společenství tohoto Milovaného Syna, svrchovaný dar Ducha Svatého, anděle v nebi, rodinné příslušníky na obou stranách závoje, proroky a apoštoly, učitele, vedoucí a přátele. Tito všichni a ještě další nám byli dáni jako společníci pro naše putování ve smrtelnosti díky Usmíření Ježíše Krista a Znovuzřízení Jeho evangelia. Z vrcholku Kalvárie zní hlasitě pravda, že nebudeme nikdy opuštěni ani ponecháni bez pomoci, dokonce i když si někdy můžeme myslet, že tomu tak je. ...

Kéž ... stojíme při Ježíši Kristu, za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde [můžeme] být, až do smrti, neboť takto On vskutku stál při nás, když se jednalo o vytrvání až do smrti, a když musel stát zcela a naprosto sám.“

Starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů, „Nikdo nebyl s Ním“, *Liahona*, květen 2009, 88.

Osobní uplatňování: Pamatujte o těchto Velikonocích na Spasitelovu poslední, osamělou pouť. Obětoval vše, co měl, abyste vy a každý člověk na této zemi mohli být očištěni a získat věčný život. Učte se z Jeho dokonalého příkladu. Obracejte se k Němu v myšlenkách a v srdci. A vždy pamatujte na to, že nikdy nejste sami. On po své poslední cestě kráčel v úplném a naprostém osamění, a proto vás neopustí. Láska, kterou k vám chová, je nekonečná a neměnná, a On je připraven nabídnout vám na vaši další cestě pokoj, útěchu a naději. Jeho dar Usmíření je věčný a byl dán právě vám. ■

Jak nám přesnice pomáhají porozumět Velikonocům, naleznete na stránce lds.org/go/41817.

Dělmě se

O SVOU

ZNALOST O SPASITELI

*Naše poselství je
poselstvím pokoje
a vy jste poslové,
kteří je káží.
Můžete tak činit
prostřednictvím
nových
a úžasných
technologických
prostředků.*

Jsme Církev Ježíše Krista založená v posledních dnech. Pán i nás v posledních dnech, stejně jako své učedníky v dávných dobách, pověřuje, abychom „jdouce po všem světě, [kázali] evangelium všemu stvoření“ (Marek 16:15).

Dávný prorok Nefi shrnul toto poslání a poselství a jejich účel velmi výstižně: „A my mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, prorokujeme o Kristu a píšeme podle proroctví svých, aby děti naše mohly vědět, k jakému prameni mohou hledět pro odpuštění hříchů svých.“ (2. Nefi 25:26.)

V knize Mosiášově se dočítáme, jak dávný prorok z Knihy Mormonovy král Beniamin shromáždil svůj lid z celé země u chrámu, nechal postavit věž a učil jej. V rámci toho také prorokoval o dnešní době: „A nadto, pravím ti, že přijde čas, kdy se znalost o Spasiteli rozšíří v každém národě, pokolení, jazyku a lidu.“ (Mosiáš 3:20.)

**Starší Gary
E. Stevenson**

Kvorum Dvanácti
apoštolů

1830

5 000

výtisků *Knihy Mormonovy*

1850

1870

1890

Hudba a mluvené slovo:

vysílá se od roku **1929** – brzy se dočká své **5000.** relace.

1950

1974

2010

2030

Dnes: **175 MILIONŮ** výtisků *Knihy Mormonovy*

„Znalost o Spasiteli“

Jedním z nejcennějších darů, kterého si máme ve své rodině vysoce cenit a který máme předávat druhým, je „znalost o Spasiteli“ neboli o Ježíši Kristu.

Na počátku dispensace plnosti časů se na celé lidstvo sneslo osvícení a vodopád technologického pokroku. Přinesl s sebou průmyslovou éru a komunikační nástroje, díky nimž se mohlo proroctví krále Beniamina naplnit.

Jako člen Kvora Dvanácti apoštolů, povoláný jako zvláštní svědek „jména Kristova na celém světě“ (NaS 107:23), s konkrétními pověřenými ve Výboru veřejných záležitostí a zároveň ve Výboru pro komunikační služby, se mohu zaměřovat na naplňování tohoto proroctví – aby se „znalost o Spasiteli“ šířila po celém světě – za použití nejnovějších technologií, které máme k dispozici.

„V každém národě, pokolení, jazyku a lidu“

V historii umožnil pokrok v oblasti tiskařství a vynález rádia a televize, aby poselství

o Znovuzřízení vyšlo do celého světa. Nacházíme množství příkladů, z nichž mnohé sami pamatujeme.

„Družice jsou jistě pouze začátkem všeho, co v budoucnu čeká celosvětové vysílání. ... Domnívám se, že Pán si dychtivě přeje vložit nám do rukou objevy, o kterých se nám, laikům, ani nesní.“

– **President Spencer W. Kimball**

Za necelých deset let od Prvního vidění a měsíc před zorganizováním Církve bylo vydáno pět tisíc výtisků *Knihy Mormonovy*. Od té doby bylo vytištěno více než 175 milionů výtisků.

Každou neděli máte možnost si poslechnout či sledovat pořad *Music and the Spoken Word [Hudba a mluvené slovo]*, který se brzy dočká své 5000. relace. Poprvé byl tento pořad živě odvysílán v rádiu v roce 1929. Generální konference byla poprvé vysílána v televizi v roce 1949.

Je zajímavé, že president David O. McKay (1873–1970) začal v roce 1966 promlouvat o tom, co má přijít: „Objevy skrývající takovou obrovskou moc, ať už mají být lidským bytostem požehnáním, nebo zkázkou, že zodpovědnost člověka za jejich používání bude tou nejobrovštnější zodpovědností, jaká kdy byla člověku svěřena. ... Tato doba je plná neomezených hrozeb, ale i nespočetných možností.“¹

V roce 1974 popsal president Spencer W. Kimball (1895–1985) svou vizi doby, která má nastat: „Pán požehnal svět mnoha ... družicemi. Jsou umístěny vysoko na obloze a přenášejí vysílání nazpět téměř do každého kouta zemského povrchu. ... Tyto družice jsou jistě pouze začátkem všeho, co v budoucnu čeká celosvětové vysílání. ... Domnívám se, že Pán si dychtivě přeje vložit nám do rukou vynálezy, o kterých se nám, laikům, ani nesní.“²

Nyní, kdy v těsném závěsu za internetem následuje technologický rozvoj v oblasti komunikačních prostředků a médií, se zdá, že jsme za svého života svědky doslovného naplnění proroctví krále Beniamina, presidenta McKaye a presidenta Kimballa.

Nově vzniklé technologie vždy záhy najdou uplatnění v rámci budování Pánova království na zemi. Rád bych se s vámi podělil o několik příkladů.

LDS.org a Mormon.org

V roce 1996 Církev oficiálně začala používat internetovou síť jako nástroj ke komunikaci a k zasílání zpráv. Od té doby vzniklo pod záštitou Církve přibližně 260 internetových stránek, včetně těch, které jsou přístupné téměř v každé zemi, kde žijí členové Církve, a to v jejich místním jazyce.

Rád bych uvedl dva známé příklady těchto internetových stránek. První z nich jsou stránky LDS.org, které byly zřízeny v roce 1996 a v současné době je ročně navštíví více než 24 milionů nových návštěvníků a v průměru mívají více než milion návštěvníků týdně. Mnoho členů zde vyhledává materiály k výuce a proslavy z minulých generálních konferencí. Druhým příkladem jsou internetové stránky Mormon.org, které jsou navrženy tak, aby představovaly evangelium našim bližním a přátelům, kteří nejsou členy Církve. Tyto stránky ročně navštíví přes 16 milionů různých návštěvníků.

Mobilní aplikace

Technologie se samozřejmě vyvíjejí závratnou rychlostí a je zapotřebí značného úsilí a zdrojů, abychom s nimi udrželi krok. S vynálezem chytrých telefonů se objevila možnost získat a používat obrovské množství dat v zařízení, které se vejde do kapsy. Mnoho těchto dat je uspořádáno ve formě mobilních aplikací. První aplikace Církve byla vydána v roce 2007.

Existuje celá řada příkladů, jak lze při správném využívání mobilních aplikací šířit „znalost o Spasiteli“. Nechci popisovat obsah mnoha snadno dostupných aplikací, a tak uvedu jen několik příkladů aplikací, které pravděpodobně znáte:

- Knihovna evangelia
- LDS Music
- Mormon Channel
- Family Tree
- LDS Tools

Každý týden je milionkrát využívají miliony uživatelů.

Sociální sítě

Podle definice jsou sociální sítě technologie spravované prostřednictvím počítače, které umožňují jednotlivcům a organizacím prohlížet si, vytvářet a sdílet informace, nápady a další formy vyjádření prostřednictvím virtuálních společenství a sítí.

Církev začala ve velké míře využívat sociální sítě k dosažení cíle šířit „znalost o Spasiteli“ okolo roku 2010. Jedná se o digitální komunikační metodu, která se velmi rychle a dynamicky rozvíjí. To, jak rychle se mění, je téměř nesrovnatelné s čímkoli jiným.

Sociální sítě jsou zjevně příznačné tím, že jakmile se člověk řádně seznámí s jednou platformou, objeví se platforma novější, větší nebo o poznání zajímavější či lepší.

Chtěl bych stručně popsat pět platform sociálních sítí, které Církev využívá jako komunikační kanály:

1. Facebook má po celém světě více než dvě miliardy uživatelů. Ti si zde budují svou vlastní sociální síť přátel z prostředí internetu.

2. Instagram je sociální síť, která se zaměřuje na obrázky a videa.

3. Pinterest se podobá virtuální nástěnce. Na tuto nástěnku se připínají obrázky, kterým se říká „piny“. Mohou obsahovat inspirativní slova či motivační fotografie.

S vynálezem chytrých telefonů se objevila možnost získat a používat obrovské množství dat v zařízení, které se vejde do kapsy.

V srpnu 2016 zveřejnil president Dieter F. Uchtdorf na Instagramu video, ve kterém učí svého vnuka Erika zásadám evangelia – hádejte kde – v pilotní kabině letadla!

4. Twitter je sociální síť, která umožňuje uživatelům posílat a číst krátké zprávy o 280 znacích, kterým se říká „tweety“.

5. Na Snapchatu se objevují fotografie a krátká videa, která zmizí buď ihned, nebo během 24 hodin.

Jako instituce tyto sociální sítě velmi účinně využíváme.

FACEBOOK

Možná si vzpomínáte na citlivý proslov o depresi, který před několika lety na konferenci pronesl starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů.³ Z tohoto proslovu bylo sestříháno krátké video, které mělo jen na Facebooku přes dva miliony zhlédnutí, mnoho tisíc lajků, sdílení a pozitivních komentářů.⁴

INSTAGRAM

V srpnu 2016 zveřejnil president Dieter F. Uchtdorf na Instagramu video, ve kterém učí svého vnuka Erika zásadám evangelia – hádejte kde – v pilotní kabině letadla!⁵ Jeho příspěvek se líbil tisícům lidí a získal velký počet pozitivních komentářů.

Církev také zveřejnila na svém instagramovém účtu v listopadu 2017 video, ve kterém starší Dallin H. Oaks a starší M. Russell Ballard odpovídají na otázku mladé dospělé

ženy ohledně sester sloužících na misi. Tento příspěvek měl více než 112 000 zhlédnutí.

PINTEREST

Na Pinterestu lze najít stovky pinů od týmu LDS.org a ještě více od jednotlivých členů, kteří tímto způsobem ostatní inspirují.

Mnozí z nich například sdílejí slova proroků – minulých i současných. Na jednom pinu, který čerpá z učení presidenta Thomase S. Monsona, stojí: „Tolik toho v životě závisí na našem postoji!“⁶

TWITTER

Jeden tweet staršího Davida A. Bednara z Kvora Dvanácti apoštolů, který zveřejnil vloni na velikonoční pondělí, měl 210 000 zhlédnutí. Starší Bednar dokázal, že i krátké, prosté poselství, jako „nenít ho tuto; nebo vstalť jest“ (Matouš 28:6), může na druhé hluboce a trvale zapůsobit.

SNAPCHAT

A na závěr – nedávno se na Snapchatu objevily obrázky a slova presidenta Monsona z jednoho poselství Prvního předsednictva.

Rizika spojená se sociálními sítěmi

Poté, co jsem vykreslil všechny přednosti těchto nových technologií a ukázal, jak je lze vhodně využívat, je podle mého názoru užitečné pohovořit také o některých rizicích, jež jsou s nimi spojena.

Všichni bychom si měli být vědomi toho, že aktivita na sociálních sítích nebo používání mobilních aplikací nám může zabrat mnoho času. Používání sociálních sítí s sebou také nese riziko omezení komunikace tváří v tvář, což může u mnoha našich mladých lidí potlačit rozvoj sociálních dovedností.

A nelze podceňovat ani rizika spojená s nevhodným obsahem. Ve společnosti narůstá epidemie závislosti na pornografii, která negativně ovlivňuje nebo ničí i členy Církve a jejich rodiny.

Na závěr bych rád zmínil další dvě navzájem související rizika, do jejichž sítí jsou lapáni prakticky všichni, včetně mladých žen i matek a manželek z řad mileniálů. Tato rizika označuji slovy „idealizovaná realita“ a „vysilující srovnávání se s druhými“. Tato dvě rizika lze nejlépe popsat pomocí příkladů.

Obecně lze říci, že obrázky, které se zveřejňují na sociálních sítích, mají sklon vykreslovat život v tom nejlepším světle, mnohdy až nerealisticky. Často jsou plné nádherných výjevů vyzdobených domů, úžasných míst, kde lze strávit dovolenou, či složité přípravy pokrmů. Nebezpečí spočívá samozřejmě v tom, že mnoha lidem skutečnost, že se této zidealizované virtuální realitě podle všeho nemohou vyrovnat, přináší zklamání.

Moje neteř se nedávno nechala na Pinterestu inspirovat obrázkem narozeninového dortu z lívanců a zveřejnila svůj vlastní pokus ho udělat. Místo toho, aby na sebe vyvíjela nepřiměřený tlak, se rozhodla inspirovat druhé tím, že zveřejnila své „pinterestové fiasko“ (viz fotografie dortu).

Přál bych si, abychom se naučili reagovat více s humorem a pocítovat méně zklamání, když narazíme na obrázky, které mohou zobrazovat idealizovanou realitu a až příliš často vést k vysilujícímu srovnávání se s druhými.

Zdá se, že tento neduh není příznačný pouze pro naši dobu, ale, jak se dá usuzovat z Pavlových slov, představoval problém i v dobách dávných: „Ale ti nerozumějí, že ... sebe měří, a přirovnávají sebe sobě.“ (2. Korintským 10:12.)

Starší J. Devn Cornish ze Sedmdesátí nám nedávno také udělil příhodnou

radu: „Soutěživostí a srovnáváním se zbytečně mučíme. Chybně posuzujeme vlastní hodnotu podle *toho*, co máme nebo co nemáme, a podle *názorů druhých*. Musíme-li se srovnávat, pak srovnávejme, jací jsme byli v minulosti, s tím, jací jsme dnes – a jakými se chceme stát v budoucnu.“⁷

Dovolte mi podělit se o jedno rodinné tajemství, které se nachází na této rodinné fotografii (viz další strana), pořízené před lety, ještě než začaly být populární sociální sítě. Kdyby byla pořízena dnes, nejspíše bychom ji zveřejnili jako snímek představující rodinu se čtyřmi roztomilými, barevně sladěnými a poslušnými chlapci, kteří si společně vychutnávají příležitost harmonického rodinného focení. Chcete vědět, jak to bylo doopravdy?

Živě si vybavuji, jak mi manželka zavolala. „Gary, kde jsi? My už jsme tu, ve venkovním fotoateliéru. Jsme připraveni na focení. Nebylo snadné chlapce obléknout, sladit a připravit. Už tu budeš?“

Jenomže já jsem na focení zapomněl a ještě jsem ani neodjel z kanceláře! Měl jsem půl hodiny

Mnoha lidem skutečnost, že se zidealizované virtuální realitě podle všeho nemohou vyrovnat, přináší zklamání.

Idealizovaná realita

Vysilující srovnávání se s druhými

A skvrny od krve jsou samozřejmě na jeho roláku zezadu.

Náš druhý syn má ruce strategicky přes bílé sportovní ponožky, aby vše barevně ladilo.

A pokud jde o mě, jsem v nemilosti, protože to všechno způsobil právě můj pozdní příjezd.

zpoždění a v mé nepřítomnosti se situace nevyvíjela moc dobře a hraničila s naprostým chaosem.

Co se stalo? Náš nejstarší syn běhal po zahradě, našel jabloň, natrhal několik jablek a začal je házet po ostatních chlapcích. Trefil našeho třetího syna jablekem do zad, a ten upadl a rozplakal se.

Mezitím se náš druhý syn posadil a trochu se mu povyhrnul nohavice. Ostatní děti si všimly, že má bílé sportovní ponožky, a ne ty, které nosí na shromáždění a které mu jeho matka připravila. Zeptala se ho: „Proč sis nevzal ponožky, které máš na shromáždění?“

Řekl: „Nemám je rád. Škrábou mě.“

A zatímco s ním mluvila, náš dvouletý syn běhal po zahradě, o něco zakopl, upadl a spustila se mu krev z nosu. Kapala mu na bílý rolák a nechávala na něm skvrny. A v té chvíli jsem dorazil já. Jediný způsob, jak bylo možné fotku zachránit, bylo obrátit rolák naruby a obléknout ho přední stranou dozadu, tak aby nebyly skvrny od krve vidět.

Dále jsme zjistili, že když náš nejstarší syn běhal okolo a házel jablky, upadl a umazal si koleno od trávy. Proto má na fotce strategicky položenou ruku, aby špinavé koleno zakryl.

Co se týče našeho třetího syna, museli jsme dvacet minut počkat, aby neměl oči červené od pláče.

Takže když se podíváte na tuto krásnou fotografii naší rodiny a neubráníte se povzdychu: „Proč nedokážeme být také tak krásná harmonická rodinka jako oni?“ je vám jasné, že ten povzdech je úplně zbytečný!

Sociální sítě a misionářská práce

Jak vidíte, je třeba, abychom měli na paměti možná rizika včetně idealizování reality a vysilujícího srovnávání se s druhými. Svět většinou není tak zářivý, jak se jeví na sociálních sítích. Prostřednictvím těchto komunikačních platformů však také přichází mnoho dobrého.

Misionářské oddělení vydalo v roce 2017 nové pokyny týkající se praktických způsobů, jak lze sociální sítě využívat pro misionářskou práci. Řadu digitálních zdrojů, které jsou nám dostupné, je možné využívat mocnými, snadnými, prostými a nesmírně efektivními způsoby.

Existuje široká škála možností, jak využívat technologie vhodným a inspirovaným způsobem. Měli bychom dělat vše pro to, abychom nastupující generaci naučili, jak technologie používat spravedlivě, a varovali ji před nespravedlivým používáním a riziky, které jsou s ním spojeny, a takovému nespravedlivému používání předcházeli. Pomůže nám to zajistit, aby výhody technologií převyšovaly nad jejich riziky.

„Jak krásní jsou ti poslové“

V době, kdy jsem přemýšlel o tomto poselství, a hluboce jsem se modlil, jsem se jednoho rána probudil a v mysli mi zněla píseň s prostým textem: „Jak krásní jsou ti poslové, již nám káží evangelium pokoje.“⁸

Naše poselství je poselstvím pokoje a vy jste oni krásní poslové, kteří ho káží. Můžete tak činit prostřednictvím těchto nových a úžasných technologických prostředků. Žijeme v jedinečném světě v plnosti časů a možnost kázat evangelium pokoje máme doslova na dosah ruky.

Máme prorocká slova dávných proroků, která dokonale popisují naši dobu a poskytují nám vedení pro dnešní dny: „A nadto, pravím ti, že přijde čas, kdy se znalost o Spasiteli rozšíří v každém národě, pokolení, jazyku a lidu.“ (Mosiáš 3:20.)

Máme také slova, jejichž zdrojem je novodobé zjevení a která k nám promlouvají a poskytují vedení pro naši dobu a situaci. Starší Bednar řekl: „Jsem přesvědčen, že nadešel čas, abychom my jakožto učedníci Kristovi používali tyto inspirované nástroje vhodným způsobem a o něco efektivněji k tomu, abychom svědčili o Bohu, Věčném Otci, Jeho plánu štěstí pro Jeho děti a o Jeho Synu, Ježíši Kristu, jakožto Spasiteli světa; abychom hlásali, že v posledních dnech došlo ke Znovuzřízení evangelia; a abychom konali Pánovo dílo.“⁹

Žijeme v jedinečném světě v plnosti časů a možnost kázat evangelium pokoje máme doslova na dosah ruky.

Chtěl bych vás všechny vyzvat, abyste se vážně zamysleli nad svou rolí při kázání evangelia pokoje jako krásní poslové. Kéž každý z nás vykoná svůj díl práce, abychom šířili „znalost o Spasiteli“ do každého národa, pokolení, jazyka a lidu. Nejlepší je postupovat krok za krokem a zvolit si jedinečný způsob, který bude vám a vaší rodině nejlépe vyhovovat. Kéž má každý z vás odvalu blogovat, přidávat piny na Pinterestu, lajkovat, sdílet, zveřejňovat, navazovat kontakty, tweetovat, psát na Snapchat a swipovat tak, abyste velebili, ctili a uznávali vůli našeho milujícího Nebeského Otce a přinášeli znalost o Spasiteli vlastní rodině, svým blízkým a přátelům – včetně přátel na sociálních sítích. ■

Z proslovu „The Knowledge of a Savior“ [„Znalost o Spasiteli“], který zazněl 5. května 2017 na konferenci žen na Univerzitě Brigham Younga.

POZNÁMKY

1. David O. McKay, Conference Report, Oct. 1966, 4.
2. Spencer W. Kimball, „When the World Will Be Converted“, *Ensign*, Oct. 1974, 11, 10.
3. Viz Jeffrey R. Holland, „Jako rozbitá nádoba“, *Liahona*, listopad 2013, 40–42.
4. Viz Jeffrey R. Holland, „Mormon Message: Like a Broken Vessel“, June 20, 2016, mormonnewsroom.org.
5. Viz „President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson“, Sept. 30, 2016, LDS.org.
6. Thomas S. Monson, „Veďte bohatý život“, Poselství Prvního předsednictva, leden 2012.
7. J. Devn Cornish, „Jsem dost dobrý? Dostanu se tam?“ *Liahona*, listopad 2016, 33.
8. „How Lovely Are the Messengers“, hymnary.org.
9. David A. Bednar, „Flood the Earth through Social Media“, *Liahona*, Aug. 2015, 50; viz také David A. Bednar, „Sweep the Earth as with a Flood“ (video), LDS.org.

Kéž každý z nás vykoná svůj díl práce, abychom šířili „znalost o Spasiteli“ do každého národa, pokolení, jazyka a lidu.

KAPITOLA 3

Desky ze zlata

Toto je kapitola 3 z nové čtyřsvazkové výpravné historie Církve nazvané Svátí – příběh Církve Ježíše Krista v posledních dnech. Kniha bude dostupná ve 14 jazycích v tištěné podobě, v sekci Historie Církve v aplikaci Knihovna evangelia a na internetových stránkách svati.lds.org. Několik dalších kapitol bude vydáno v následujících číslech církevních časopisů a koncem tohoto roku vyjde knižně celý první svazek. Tyto kapitoly budou dostupné ve 47 jazycích v aplikaci Knihovna evangelia a na stránkách svati.lds.org. Kapitola 2 popisuje Josephovo První vidění, kdy na jaře roku 1820 spatřil Otce a Syna.

Minuly tři roky a tři sklizně. Joseph trávil většinu dní mýcením, oráním půdy a prací námezdního dělníka, aby vydělal peníze na každoroční splátku v hotovosti za rodinný pozemek. Práce mu velmi často znemožňovala chodit do školy a většinu svého volného času trávil s rodinou či s ostatními dělníky.

Joseph a jeho přátelé byli mladí a lehkomyšní. Občas dělali hloupé chyby a Joseph zjistil, že ačkoli jednou dosáhl odpuštění, neznamená to, že už nikdy nebude muset činit pokání. Ani jeho nádherné vidění nemělo odpověď na všechny otázky, a ani neučinilo navždy přítrž nejasnostem.¹ A tak se snažil zůstat nablízku Bohu. Četl Bibli, věřil, že Ježíš Kristus má moc ho spasit, a byl poslušen Pánova pokynu, že nemá vstupovat do žádné církve.

Joseph byl stejně jako mnoho lidí v dané oblasti, včetně jeho otce, přesvědčen, že Bůh může zjevovat poznání skrze předměty, jako jsou pruty a kameny, stejně jako to činil v případě Mojžíše, Arona a dalších osob zmíněných v Bibli.² Když Joseph jednoho dne pomáhal sousedovi kopat studnu, narazil na kamínek, který byl skrytý hluboko v zemi. Věděl, že lidé občas používají zvláštní kameny

k hledání ztracených předmětů nebo skrytých pokladů, a přemýšlel, zda právě takovýto kámen zrovna nenašel. Když se do něj zahleděl, uviděl věci, které přirozeným zrakem spatřit nelze.³

Josephův dar, který mu umožňoval tento kámen používat, udělal velký dojem na členy jeho rodiny, kteří to vnímali jako projev božské přízně.⁴ Ačkoli měl Joseph dar být vidoucím, nebyl si stále jist, zda je s ním Bůh spokojen. Již nepocítoval odpuštění a pokoj, které pocítil poté, co spatřil Otce a Syna. Místo toho míval často pocit, že je kvůli své slabosti a nedokonalostem odsouzen.⁵

21. září 1823 ležel sedmnáctiletý Joseph v podkrovní ložnici, kterou sdílel se svými bratry, a bděl. Toho večera zůstal dlouho vzhůru a poslouchal, jak jeho rodina hovoří o různých církvích a naukách, jimž učí. Teď už všichni spali a dům byl tichý.⁶

Joseph se v potměšlé místnosti začal modlit a vroucně prosil Boha, aby mu odpustil hříchy. Prál si rozmlouvat s nebeským poslem, který by ho mohl ujistit ohledně toho, jak si stojí před Pánem, a předat mu znalost evangelia, jež mu byla přislíbena v lesíku. Joseph si uvědomoval, že Bůh zodpověděl jeho modlitby již dříve, a měl plnou důvěru v to, že je zodpoví znovu.

Když se modlil, objevilo se u jeho postele světlo, které sílilo a bylo čím dál jasnější, až naplnilo celé podkrovní. Joseph vzhlédl a spatřil anděla stojícího ve vzduchu.

Pahorek Kumora nedaleko Palmyry ve státě New York se nachází necelých pět kilometrů jihovýchodně od rodinné farmy Smithových. Joseph věděl, kam má jít, aby našel ukryté desky s Knihou Mormonovou, protože Moroni mu pahorek ukázal ve vidění.

Joseph cestou o deskách přemýšlel. Ačkoli věděl, že jsou posvátné, bylo pro něj těžké odolat přemítání o tom, jakou asi mají cenu. Slýchal příběhy o skrytých pokladech, které ochraňovali strážní duchové, ale Moroni a desky, které popisoval, to se od těch příběhů lišilo. Moroni byl nebeský posel, kterého Bůh pověřil bezpečným doručením zmíněného záznamu svému vyvolenému vidoucímu. A desky byly cenné nikoli proto, že byly ze zlata, ale protože svědčily o Ježíši Kristu.

Joseph se přesto nedokázal ubránit myšlenkám, že nyní přesně ví, kde lze najít poklad dost veliký na to, aby vysvobodil rodinu z chudoby.¹⁷

Jakmile Joseph dorazil k pahorku, našel místo, které spatřil ve vidění, a začal kopat u paty onoho kamene, dokud se mu nepodařilo očistit jeho hrany. Poté si našel velkou větev a použil ji jako páku, aby kámen nadzvedl a odsunul stranou.¹⁸

Pod balvanem byla schránka, jejíž stěny a dno byly z kamene. Joseph nahlédl dovnitř a uviděl zlaté desky, videcké kameny a náprsník.¹⁹ Desky byly pokryty dávným písmem a na jedné straně svázané třemi kruhy. Každá z nich byla tenká a měla okolo patnácti centimetrů na šířku a dvaceti centimetrů na výšku. Rovněž se zdálo, že určitá část desek je zapečetěna, aby ji nikdo nemohl číst.²⁰

Joseph s úžasem znovu pomyslel na to, jakou asi mají cenu. Vztáhl po nich ruku – a pocítil, jak mu tělem projel šok. Ucukl, ale pak po deskách sáhl ještě dvakrát – a situace se pokaždé opakovala.

„Proč si tu knihu nemohu vzít?“ zvolal.

„Protože jsi nedodržel přikázání Páně,“ ozval se hlas vedle něj.²¹

Joseph se otočil a uviděl Moroniho. Náhle mu na mysli vytanulo poselství z předchozí noci a pochopil, že zapomněl na pravý účel onoho záznamu. Začal se modlit a jeho mysl a duše procitly k vlivu Svatého Ducha.

„Pohled,“ rozkázal Moroni. Před Josephem se začalo odvíjet další vidění, v němž spatřil Satana obklopeného jeho nespočtým zástupem. „Toto vše, dobré i zlé, svaté i nečisté, slávu Boží a moc temnoty,“ uvedl anděl, „můžeš spatřit, abys od nynějška rozpoznal ony dvě moci a nikdy se nedal ovlivnit či přemoci tou zlovolnou.“

Poučil Josepha, že k tomu, aby mohl záznam získat, je potřeba, aby očistil své srdce a posílil svou mysl. „Má-li kdy kdo tyto posvátné věci obdržet, musí se tak stát prostřednictvím modlitby a věrné poslušnosti Pána,“ vysvětlil Moroni. „Nejsou zde uloženy za účelem hromadění zisku a bohatství pro slávu tohoto světa. Byly zapečetěny modlitbou víry.“²²

Joseph se zeptal, kdy bude moci desky obdržet.

„Dvaadvacátého dne příštího září,“ odvětil Moroni, „pokud s sebou přivedeš správnou osobu.“

„Kdo je tou správnou osobou?“ zeptal se Joseph.

„Tvůj nejstarší bratr.“²³

Joseph už od dětství věděl, že se na svého nejstaršího bratra může spolehnout. Alvinovi bylo dvacet pět let a byl by si mohl obstarat svou vlastní farmu, kdyby chtěl. On se však rozhodl zůstat se svou rodinou, aby pomohl

stárnoucím rodičům usadit se a zajistit na jejich pozemku. Byl spolehlivý a pracovitý a Joseph ho měl nesmírně rád a obdivoval ho.²⁴

Moroni měl možná pocit, že Joseph potřebuje moudrost a sílu svého bratra, aby se stal takovým člověkem, kterému by Pán mohl svěřit desky.

Když se Joseph onoho večera vrátil domů, byl unavený. Ale sotva vstoupil do dveří, rodina se k němu nedočkavě seběhla a chtěla vědět, co na pahorku našel. Joseph jim začal vyprávět o deskách, ale Alvin ho přerušil, jakmile si všiml, jak vyčerpaně Joseph vypadá.

„Pojďme spát,“ řekl, „a ráno brzy vstaneme a pustíme se do práce.“ Nazítří budou mít spoustu času, aby si poslechli zbytek Josephova příběhu. „Když nám maminka udělá brzy večeři,“ dodal, „budeme mít před sebou krásný dlouhý večer, všichni si spolu sedneme a ty nám to povíš.“²⁵

Příštího večera jim Joseph povyprávěl, co se událo na pahorku, a Alvin mu uvěřil. Alvin jako nejstarší syn v rodině vždy pociťoval zodpovědnost za fyzické blaho svých stárnoucích rodičů. Spolu s bratry dokonce začal stavět pro rodinu větší dům, aby měli více pohodlí.

Nyní se zdálo, že duchovní blaho rodiny má na starosti Joseph. Každý večer mu jeho rodina s velkým zájmem naslouchala, když hovořil o zlatých deskách a o lidech, kteří je sepsali. Rodinu to stmelovalo a domov byl naplněn pokojem a štěstím. Každý z nich měl pocit, že se brzy stane něco úžasného.²⁶

Pak jednoho podzimního rána, necelé dva měsíce poté, co Josepha navštívil Moroni, přišel Alvin domů se silnými bolestmi břicha. Bolest mu nedovolovala se napřímit, a tak poprosil otce, aby poslal pro pomoc. Když doktor konečně dorazil, dal Alvinovi velkou dávku jakéhosi křídovitého léku, ale ten vše jen zhoršil.

Alvin ležel v posteli celé dny a svíjel se bolestí. Věděl, že nejspíše zemře, a tak poslal pro Josepha. „Udělej vše, co je v tvé moci, abys ony záznamy obdržel,“ řekl mu. „Věrně přijímej pokyny a dodržuj každé přikázání, které ti je dáno.“²⁷

Krátce nato zemřel a v domě se rozhostil zármutek. Na pohřbu kazatel naznačil, že Alvin šel do pekla, a využil jeho smrti k tomu, aby druhé varoval před tím, co se stane, pokud Bůh nezasáhne, aby je spasil. Josepha st.

to rozhněvalo. Jeho syn byl dobrým mladým mužem a nemohl uvěřit tomu, že by ho Bůh zatratil.²⁸

Když Alvin zemřel, přestalo se o deskách mluvit. Byl takovým skalním zastáncem Josephova božského povolání, že jakákoli zmínka o deskách jim připomínala jeho smrt. A to bylo pro rodinu nesnesitelné.

Josephovi Alvin nesmírně chyběl a jeho úmrtí nesl obzvláště těžce. Vkládal velké naděje v to, že se na svého nejstaršího bratra bude moci spolehnout a s jeho pomocí získá onen záznam. Nyní měl pocit, že je opuštěný.²⁹

Když konečně nastal den, kdy se Joseph měl vrátit k onomu pahorku, vydal se tam sám. Bez Alvina po boku si nebyl jist, zda mu Pán desky svěří. Domníval se však, že zvládá dodržovat veškerá přikázání, která mu Pán dal,

Na vrcholku pahorku Kumora stojí socha Moroniho, která připomíná, že jde o místo, kde Joseph Smith 22. září 1823 poprvé uviděl desky s Knihou Mormonovou a přesně o čtyři roky později je zde získal.

tak jak mu bratr radil. Moroniovy pokyny ohledně získání desek byly jasné. „Musíš je vzít do rukou a jít neprodleně rovnou domů,“ řekl anděl, „a zamknout je.“³⁰

Na pahorku Joseph vypáčil kámen, sáhl do kamené schránky a desky vytáhl. Náhle ho napadlo, že ty ostatní předměty ve schránce jsou cenné a že by je měl ukrýt, než odejde domů. Položil desky a otočil se, aby schránku zakryl. Když se však k deskám vrátil, nebyly tam. Vyděšeně padl na kolena a modlil se, aby zjistil, kde jsou.

Objevil se Moroni a Josephovi řekl, že pokud jde o dodržování pokynů, opět selhal. Nejenže desky položil, dříve než je zabezpečil, ale navíc je pustil ze zřetele. Ačkoli byl mladý vidoucí ochoten konat Pánovo dílo, nebyl zatím schopen dávný záznam ochránit.

Joseph byl sám sebou velmi zklamán, ale Moroni mu řekl, aby se pro desky vrátil napřesrok. Rovněž ho naučil něčemu více o Pánově plánu týkajícím se království Božího a velikého díla, které se začínalo odvíjet.

Joseph se nicméně poté, co anděl odešel, vlekl dolů z kopce a dělalo mu starost, co si jeho rodina pomyslí, až přijde domů s prázdnými rukama.³¹ Když vstoupil do domu, už na něj čekali. Jeho otec se okamžitě zeptal, zda má desky.

„Nemám,“ odpověděl. „Nemohl jsem si je vzít.“

„A viděl jsi je?“

„Ano, viděl, ale nemohl jsem si je vzít.“

„Já bych si je vzal,“ řekl Joseph st., „kdybych byl na tvém místě.“

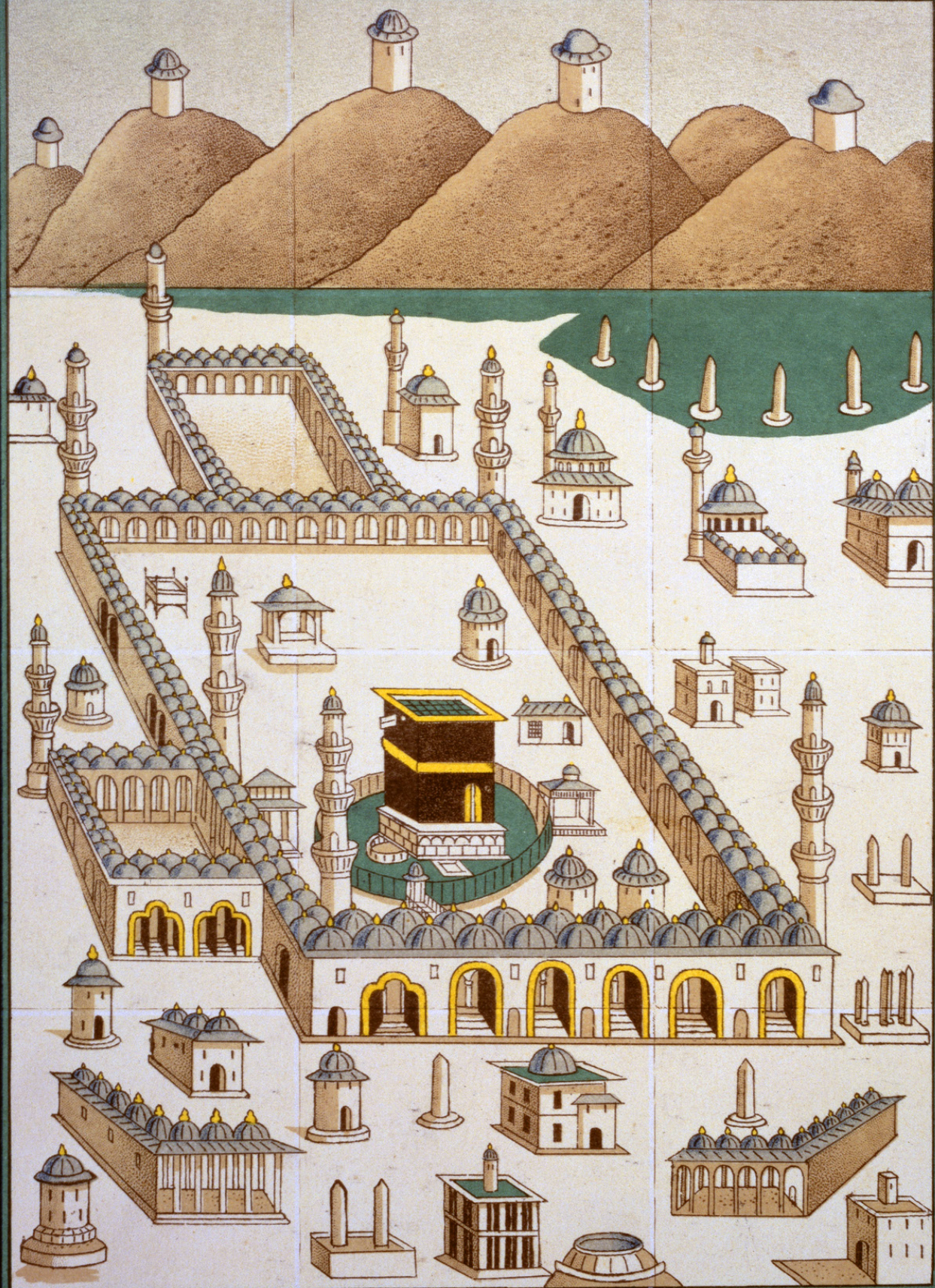
„Netušíš, co říkáš,“ odvětil Joseph. „Nemohl jsem si je vzít, protože mi to anděl Páně nechtěl dovolit.“³² ■

Celý seznam citovaných děl je k dispozici v angličtině na stránkách saints.lds.org.

Slovo *Téma* v poznámkách odkazuje na další informace, které jsou dostupné na stránkách svati.lds.org.

POZNÁMKY

1. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 4–5, v: *JSP*, H1:220 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, v: *JSP*, H1:11.
2. „Joseph Smith as Revelator and Translator“, v: *JSP*, MRB:xxi; Turley, Jensen a Ashurst-McGee, „Joseph the Seer“, 49–50; viz také Mosiáš 8:17; Alma 37:6–7, 41; a Nauka a smlouvy 10:1, 4 (Revelation, Spring 1829, na stránkách josephsmithpapers.org).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling*, 48–49; Bushman, „Joseph Smith as Translator“, 242. **Téma:** Seer Stones [Videcké kameny]
4. Lucy Mack Smith, History, 1845, 95; viz také Alma 37:23.
5. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, v: *JSP*, H1:13–14; Joseph Smith–Životopis 1:28–29; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 5, v: *JSP*, H1:218–220 (draft 2).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 3, [10].
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, v: *JSP*, H1:13–14; Joseph Smith–Životopis 1:29–33; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 5, v: *JSP*, H1:218–222 (draft 2); Pratt, *Interesting Account*, 6, v: *JSP*, H1:524; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, 17–20. **Téma:** Angel Moroni [Anděl Moroni]
8. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, v: *JSP*, J1:88.
9. Joseph Smith–Životopis 1:35; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 5, v: *JSP*, H1:222 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, v: *JSP*, H1:14; Oliver Cowdery, „Letter IV“, *LDS Messenger and Advocate*, Feb. 1835, 1:65–67; Turley, Jensen, a Ashurst-McGee, „Joseph the Seer“, 49–54; „Mormonism—No. II“, *Tiffany's Monthly*, July 1859, 164. **Téma:** Seer Stones [Videcké kameny]
10. Joseph Smith–Životopis 1:36–41; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 5–6, v: *JSP*, H1:222–226 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, v: *JSP*, J1:88–89.
11. Oliver Cowdery, „Letter IV“, *LDS Messenger and Advocate*, Feb. 1835, 1:78–79; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 3, [11].
12. Joseph Smith–Životopis 1:42–43; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 6, v: *JSP*, H1:226 (draft 2).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 3, [10]–[11]; Oliver Cowdery, „Letter IV“, *LDS Messenger and Advocate*, Feb. 1835, 1:79–80; Oliver Cowdery, „Letter VII“, *LDS Messenger and Advocate*, July 1835, 1:156–157; Joseph Smith–Životopis 1:44–46; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 6–7, v: *JSP*, H1:230–232 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, v: *JSP*, J1:88–89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 3, [11]; viz také Smith, *William Smith on Mormonism*, 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 3, [11]; Smith, *Biographical Sketches*, 82; Joseph Smith–Životopis 1:48–49; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 7, v: *JSP*, H1:230–232 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, v: *JSP*, J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, v: *JSP*, J1:89.
17. Oliver Cowdery, „Letter VIII“, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 2:195–197. **Téma:** Treasure Seeking [Hledání pokladů]
18. Oliver Cowdery, „Letter VIII“, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 2:195–197; Joseph Smith–Životopis 1:51–52; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 6–7, v: *JSP*, H1:230–232 (draft 2); viz také Packer, „A Study of the Hill Cumorah“, 7–10.
19. Joseph Smith–Životopis 1:52; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 7, v: *JSP*, H1:232 (draft 2). **Téma:** Gold Plates [Zlaté desky]
20. Joseph Smith, „Church History“, *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 3:707, v: *JSP*, H1:495.
21. Oliver Cowdery, „Letter VIII“, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 2:197–198; viz také Pratt, *Interesting Account*, 10, v: *JSP*, H1:527–529.
22. Oliver Cowdery, „Letter VIII“, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 2:198–199.
23. Knight, *Reminiscences*, 1; Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, v: *JSP*, J1:89; Joseph Smith–Životopis 1:53–54; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 7, v: *JSP*, H1:232–234 (draft 2); viz také Jessee, „Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History“, 31.
24. Joseph Smith, Journal, Aug. 23, 1842, v: *JSP*, J1:116–117.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 3, [12]; book 4, [3]; Smith, *Biographical Sketches*, 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [1]–[3]; Smith, *Biographical Sketches*, 86–87; viz také Lucy Mack Smith, History, 1845, 89; a Bushman, *Refinement of America*, 425–427. **Téma:** Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family [Rodina Josepha st. a Lucy Mack Smithových]
27. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [3]–[5].
28. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [6]–[8]; „Wm. B. Smith's Last Statement“, *Zion's Ensign*, Jan. 13, 1894, 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [7]; Joseph Smith, Journal, Aug. 23, 1842, v: *JSP*, J2:116–117.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [2]–[3].
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [2]–[3]; Smith, *Biographical Sketches*, 85–86; Knight, *Reminiscences*, 1; Joseph Smith–Životopis 1:54; Lucy Mack Smith, History, 1845, 88; viz také Jessee, „Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History“, 31.
32. Smith, *Biographical Sketches*, 86.

JAK POROZUMĚT

islámu

Daniel C. Peterson

Profesor islámských studií a arabistiky na Univerzitě Brighama Younga

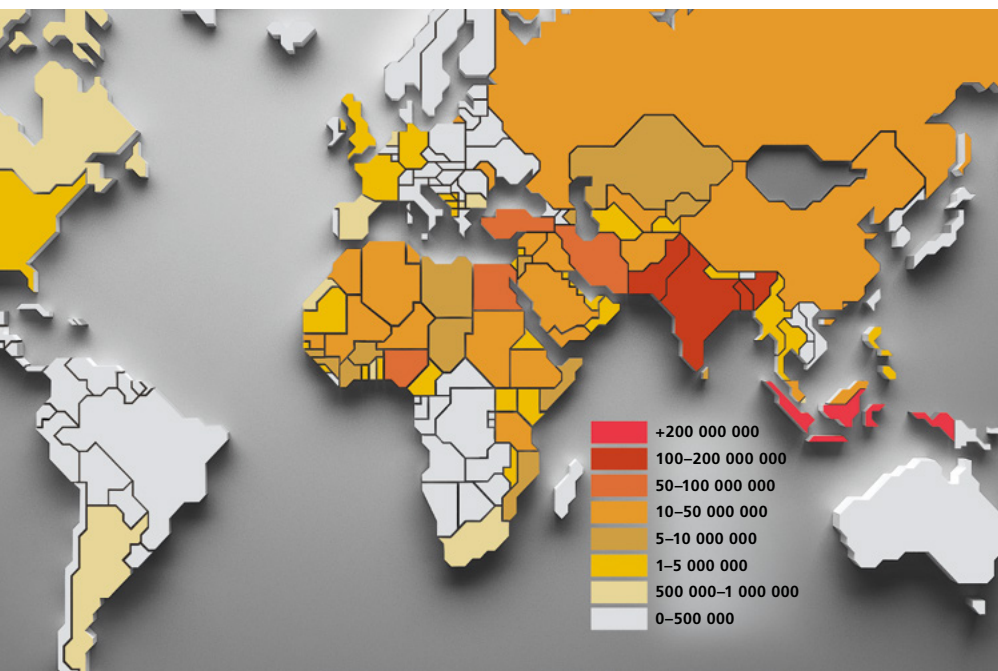
Poznámka: Jelikož je důležité, abychom rozuměli lidem jiné víry, vedoucí Církve pocítili, že by bylo přínosné poskytnout přehled dějin a učení islámu – druhého největšího náboženství na světě.

V podstatě neuplyne den, aniž by se islám nebo muslimové objevili v novinových titulcích – ať v dobrém, či ve zlém. Je pochopitelné, že v mnohých lidech, kteří nejsou muslimy – včetně Svatých posledních dnů – to vzbuzuje otázky, možná dokonce znepokojení. Máme s muslimy, kteří žijí v naší blízkosti, něco společného? Dokážeme společně žít a pracovat?

Nejprve by mohlo být vhodné uvést několik historických souvislostí:

V roce 610 po Kr. stoupal jistý arabský obchodník středního věku jménem Mohamed na horu nad svým rodným městem Mekkou, aby se tam modlil a přemýšlel o náboženských zmatcích, jež ho obklopovaly. Poté oznámil, že obdržel zjevení, ve kterém byl povolán jako prorok pro svůj lid. Tato událost se označuje za počátek náboženství známého jako islám – přičemž slovo islám znamená „podrobení se“ či odevzdání se (Bohu). Věřící se v islámu označuje za muslima, což znamená „ten, kdo se podřizuje“.

Mozaika z 19. století zobrazující Kábu v Mekce – ve městě, kde se narodil Mohamed a které je nejposvátnějším městem islámského světa.

Počet muslimů v jednotlivých zemích světa, v milionech. (Pew Research Center, 2009.)

i celého Arabského poloostrova. Toto rané ustavení společenství věřících poskytlo islámu náboženskou identitu zakořeněnou v právu a soudnictví, což je dodnes jedna z jeho nejpozoruhodnějších a nejdůležitějších charakteristik.

Po Mohamedově smrti v roce 632 po Kr. se vytvořily mezi jeho následovníky dvě hlavní frakce, které se původně neshodovaly v otázce toho, kdo by měl být jeho nástupcem v roli vedoucího představitel islámského společenství.² Většímu proudu se začalo říkat sunnitě (podle svých slov se řídí *sunnou* neboli Mohamedovým způsobem života a jsou relativně flexibilní, pokud jde o následnictví). Druhá skupina, která se vytvořila okolo Mohamedova zete Alího, se nazývala *Ší'at Alí* (Alího frakce) a je dnes obecně známa jednoduše jako ší'a. Na rozdíl od sunnitů, ší'a (známá jako šiité nebo šiitští muslimové) věří, že právo být Mohamedovým následníkem v roli vedoucího společenství náležitě patří nejbližšímu mužskému potomkovi proroka Mohameda – Alímu a jeho dědicům.

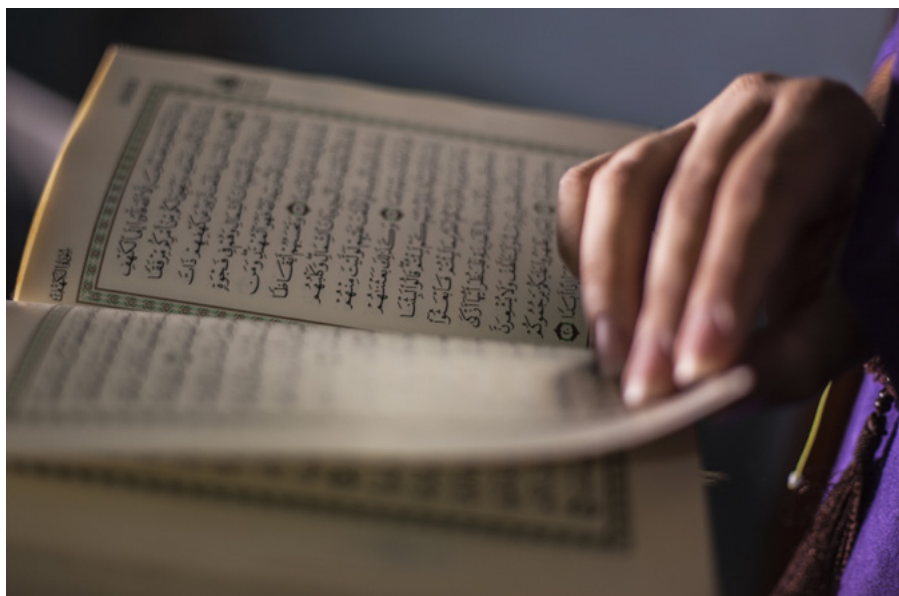
I přes tyto neshody je islámský svět po náboženské stránce jednotnější než křesťanství. Navíc po roce 800 po Kr. byla islámská civilizace po dobu několika staletí zřejmě nejvyspělejší na

Muslimové považují Korán za slovo Alláhovo dané přímo Mohamedovi.

Mohamed poté, v průběhu necelých 25 let až do konce života, obdržel podle svých slov mnoho dalších zjevení. Nejprve se o ně podělil s obyvateli svého rodného města a varoval v nich před božskými soudy, které měly přijít; vyzýval své posluchače k pokání a k řádnému zacházení s vdovami, sirotky a s chudými; a kázal o vzkříšení všech mrtvých a o konečném Božím soudu.

Posměch a pronásledování, kterému byl Mohamed se svými následovníky vystaven, však natolik zesílily, že museli uprchnout do města Medína, zhruba čtyři dny jízdy na velbloudu severním směrem.

Tam se Mohamedova role dramaticky změnila.¹ Z pouhého hlasatele víry a kritika se stal zákonodárcem, soudcem a politickým vůdcem významného arabského města a postupem času

světě v oblasti přírodních věd, lékařství, matematiky a filosofie.

Zdroje muslimské nauky a náboženských praktik

Zjevení, která jsou připisována Mohamedovi, byla během jednoho až dvou desetiletí po jeho smrti shromážděna do knihy, která se nazývá Korán (z arabského slovesa *qara'a*, které znamená „číst“ nebo „recitovat“). Korán, který se skládá ze 114 kapitol, není příběhem o Mohamedovi. Nejedná se o ucelený příběh, podobně jako jím není ani Nauka a smlouvy; muslimové na

Pouť do Mekky podniknou každým rokem zhruba dva miliony muslimů.

Korán pohlíží jako na slovo (a slova) Boží, které bylo dáno přímo Mohamedovi.³

Křesťané v něm při četbě mohou nalézt známé náměty. Mluví se v něm například o tom, že Bůh stvořil svět za sedm dní, o tom, že do zahrady Eden umístil Adama a Evu a jak je pokoušel d'ábel, o jejich pádu a o povolání řady dalších proroků (z nichž většina se objevuje i v Bibli). Tyto proroky Korán popisuje jako *muslimy*, protože svou vůli podrobili Bohu.

V textu se často objevuje Abraham, jenž je popisován jako Boží přítel.⁴ (Kromě jiného se má za to, že obdržel zjevení, která zapsal, ale poté se ztratila.⁵) Svou roli v Koránu hrají také Mojžíš, faraon a exodus dětí Izraele.

Pozoruhodné je, že Ježíšova matka Maria je zde zmíněna 34krát, zatímco v Novém zákoně jen 19krát. (Maria je ve skutečnosti jedinou ženou, která je v Koránu zmíněna jménem.)

Naukou, která je v Koránu zmiňována opakovaně, je *tauhíd* – což lze přeložit jako „monotheismus“ nebo doslovněji jako „tvořící jedno“. Tauhíd představuje jeden z ústředních principů islámu – že existuje pouze jedna naprosto jedinečná božská bytost. „Neplodil a nebyl zplozen,“ prohlašuje Korán, „a není nikoho, kdo je mu roven.“⁶ Z toho vyplývá jednoznačně nejvýznačnější rozdíl mezi islámem a křesťanstvím: muslimové nevěří v božskost Ježíše Krista ani Ducha Svatého. Tento citát zároveň ukazuje, že i když jsou

Muslimové poklekají k modlitbě pětkrát denně.

všichni lidé stejnou měrou stvořeni Bohem, podle islámské nauky nejsme Jeho děti.

Přesto muslimové věří, že Ježíš byl Boží prorok, bez hříchu, zrozen z panny a předurčen k tomu, aby hrál ústřední roli v událostech posledních dnů. V Koránu je Ježíš zmiňován často a uctivě.

Základní muslimské nauky a náboženské praktiky

Základní islámské nauky jsou stanoveny v takzvaných „pěti pilířích islámu“, které jsou nejvýstižněji shrnuty nikoli v Koránu, nýbrž ve výroku tradičně připisovanému Mohamedovi:

1. Svědectví

Univerzálním krédem islámu je *šaháda* – „vyznání víry“ neboli „svědectví“. Tento pojem odkazuje k arabskému rčení, které v překladu zní: „Vyznávám, že není boha kromě Boha [Alláha] a že Mohamed je posel Boží.“ Šaháda je vstupní branou do islámu. Přednést ji s upřímným přesvědčením znamená stát se muslimem.

Arabským výrazem pro slovo *Bůh* je *Alláh*. Jedná se o spojení slov *al-* (určitý člen) a *ilah* („bůh“), přičemž nejde o vlastní jméno, ale o titul, a je blíže příbuzné s hebrejským slovem *Elohim*.

Jelikož v islámu neexistuje kněžství, neexistují v něm ani kněžské obřady. Stejně tak neexistuje žádná jediná islámská „církev“. Tudíž přednesení šahády představuje v jistém smyslu islámskou obdobu křtu. To, že islám v současné době postrádá oficiální jednotnou celosvětovou strukturu vedení, má i další důsledky. Například neexistuje nejvyšší představitel všech muslimů na světě

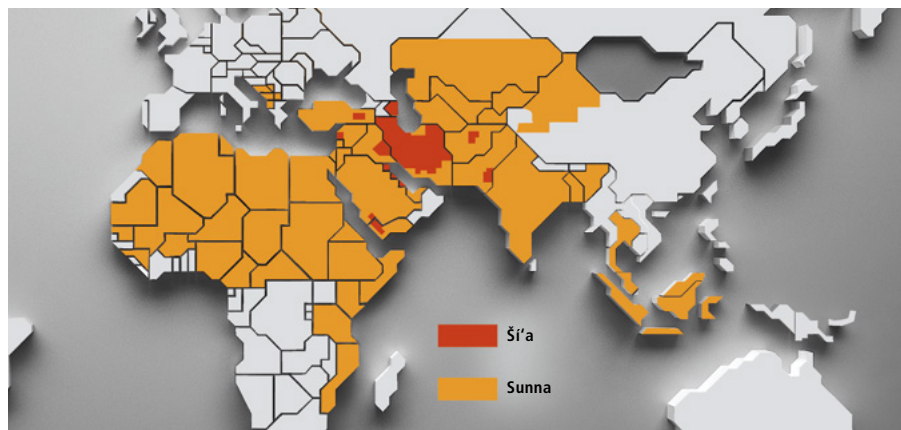
– někdo, kdo by mluvil za celé společenství. (Mohamed je téměř všemi vnímán jako poslední prorok.) To také znamená, že neexistuje církev, která by mohla exkomunikovat teroristy nebo „kacíře“.

2. Modlitba

Mnoho lidí, kteří nejsou muslimy, zná muslimskou rituální modlitbu nazývanou *salát*, která zahrnuje přesný sled tělesných pozic a vykonává se pětkrát denně. Odříkávání předepsaných veršů z Koránu a dotknutí se čelem země je projevem pokorného podrobení se Bohu. Spontánnější modlitba, která se nazývá *du'á*, může být přednesena kdykoli a nevyžaduje pokleknutí.

Po muslimských mužích je požadováno, aby páteční polední modlitby prováděli v mešitě (z arabského *masdžid* neboli „místo k poklekání“). Ženy jsou k tomu povzbuzovány. Tam, rozděleni do skupin podle

Více než 85 % muslimů na světě tvoří sunnité. (Viz Pew Research Center.) Šíité jsou minoritou v podstatě všude, kromě Ázerbájdžánu, Bahrajnu, Íránu a Iráku.

pohlaví, vytvoří řady, modlí se pod vedením imáma (z arabského *ama-ma*, což znamená „před“) a vyslechnou si krátké kázání. Pátky ale nejsou úplným ekvivalentem sabatu; i když se „víkend“ ve většině muslimských zemí soustředí okolo *yawm al-džum‘a* („den scházení“) neboli pátku, pracovat v tento den se nepovažuje za hřích.

3. Dobročinnost

Zakát (v překladu „to, co očisťuje“) znamená odevzdávání dobročinných darů na podporu chudých, ale také měřit a dalších islámských počínů. Zakát se obecně počítá jako 2,5 % z celkového bohatství muslima nad určitou minimální částku. V některých muslimských zemích ho vybírají státní instituce. V jiných je dobrovolný.

4. Půst

Zbožní muslimové se každý rok po dobu jednoho lunárního měsíce, který se nazývá ramadán, od úsvitu do soumraku zdržují jídla, pití a sexuálních vztahů. Během tohoto měsíce se také obvykle věnují zvláštní charitativní činnosti ve prospěch chudých a čtení Koránu.⁷

5. Pouť

Muslimové by měli alespoň jednou za život podstoupit pouť do Mekky, pokud jsou zdraví a mají na cestu dostatečné prostředky. (Návštěva Medíny – druhého nejposvátnějšího města islámu – je většinou součástí poutě, ale není povinná.) Vykonání této pouti

představuje pro věrné muslimy hluboký duchovní a emocionální zážitek, podobně jako jím je osobní účast na generální konferenci nebo první návštěva chrámu.

Některé současné problémy

Třemi ústředními body, jež na islámu znepokojují ty, kteří nejsou muslimy, je náboženské násilí, islámské právo neboli právo *šaría* a vztah islámu k ženám.

Výraz *džihád* používají někteří extremisté pouze ve významu „svatá válka“, ale toto slovo ve skutečnosti

Skupina žen se shromažďuje k iftáru – večernímu jídlu, kterým muslimové za soumraku zakončují každodenní půst během ramadánu.

znamená „skutečná práce“ a je protikladem k „pouhé“ modlitbě a studiu písem.

V chápání *džihádu* se liší i muslimští znalci práva a myslitelé. Standardní právní zdroje například uvádějí, že přijatelný vojenský *džihád* musí probíhat za účelem obrany a protivníci musí být předem varováni a musí mít příležitost ukončit provokace. Někteří znalci práva a jiní muslimští myslitelé dnes argumentují, že slovem *džihád* může být označen jakýkoli praktický krok učiněný se záměrem prospět islámskému společenství nebo ke zlepšení světa v obecnějším slova smyslu. Mohamed údajně rozlišoval mezi „větším“ a „menším *džihádem*“. Ten druhý podle něj znamená válku. Ale větší *džihád* znamená boj s nespravedlností

Některé muslimské ženy nosí pokrývku hlavy hidžáb jako symbol cudnosti a oddanosti Alláhovi nebo jako viditelné vyjádření své muslimské identity.

a zároveň s osobním odporem ke spravedlivému životu.

Dnešní islámský terorismus se hlásí k náboženským kořenům, ale odráží spíše sociální, politické a ekonomické rozhořčení, které má s náboženstvím jako takovým velmi málo nebo nic společného.⁸ Navíc je důležité poukázat na to, že drtivá většina světových muslimů se k teroristům v jejich násilí nepřipojuje.⁹

Dalším bodem, jenž znepokojuje některé lidi, kteří nejsou muslimy, je *šaría*. Jedná se o muslimský kodex chování, který je odvozen z Koránu a z *hadísů* – krátkých příběhů o tom, co Mohamed a jeho nejbližší společníci řekli nebo udělali, a které slouží jako vzory muslimského chování a zároveň doplňují a vysvětlují pasáže z Koránu.¹⁰ V šarii se nacházejí pravidla určující mužské i ženské oblékání (například *hidžáb* neboli závoj); zatímco v některých muslimských zemích jsou tato pravidla vymáhána, v jiných jsou ponechána na osobním rozhodnutí. Šaría také upravuje takové záležitosti, jako je osobní hygiena, čas a obsah modlitby či pravidla týkající se manželství, rozvodu a dědictví. Pokud tedy muslimové v průzkumech uvádějí, že by si přáli řídit se šarií, může a nemusí to být politické prohlášení. Možná pouze prohlašují, že usilují o to, aby vedli opravdový muslimský život.

Co se týče vztahu islámu k ženám, mnoho lidí, kteří nejsou muslimy, okamžitě napadne mnohoženství nebo

závoje a roušky. Kulturní realita je ale daleko komplexnější. Mnoho pasáží v Koránu prohlašuje, že ženy jsou mužům rovny, zatímco jiné úryvky jim zdánlivě připisují podřízené postavení. V mnoha islámských zemích skutečně existují zvyklosti – často s kořeny sahajícími ke kmenovým kulturám z doby před islámem nebo k jiným zvykům, jež existovaly již dříve – které ženám podřízené postavení přisuzují. Avšak to, jak muslimové pohlíží na roli žen, se zemi od země, a dokonce i v rámci jedné země, značně liší.

Pohled Svatých posledních dnů na islám

Jak mohou Svatí posledních dnů, i navzdory našim odlišným naukám, rozvíjet s muslimy přátelské vztahy?

Především bychom měli uznávat právo muslimů „[uctívat] jakkoli, kdekoli nebo cokoli si vyvolí“.
(Články víry 1:11.) Svatí posledních dnů z městské rady v Nauvoovi vydali v roce 1841 výnos o náboženské svobodě, který garantoval „svobodu a rovné výsady“ „katolíkům, presbyteriánům, metodistům, baptistům, Svatým posledních dnů, kvakerům,

episkopálům, univerzalistům, unitářům, mohamedánům [muslimům] a všem dalším náboženským skupinám a denominacím“.¹¹

Měli bychom si také připomenout, že naši církevní vedoucí obecně hodnotí zakladatele islámu pozoruhodně kladně. Například v roce 1855, v době, kdy mnoho křesťanů zatratilo Mohameda jako antikrista, starší George A. Smith (1817–1875) a starší Parley P. Pratt (1807–1857) z Kvora Dvanácti apoštolů přednesli dlouhá kázání, ve kterých nejen že prokázali působivě informované a spravedlivé porozumění historii islámu, ale chválili i samotného Mohameda. Starší Smith poznamenal, že Mohamed „byl bezpochyby povolán Bohem záměrně“, aby kázal proti modlářství, a projevil sympatie k muslimům, kteří, podobně jako Svatí posledních dnů, mají problém s tím, aby o nich byly sepsány „pravdivé dějiny“. V proslovu, který bezprostředně následoval, starší Pratt vyjádřil obdiv k Mohamedovu učení a k morálnosti a institucím muslimské společnosti.¹²

Novější oficiální prohlášení vydalo v roce 1978 První předsednictvo. Konkrétně zmiňuje Mohameda mezi „velkými světovými náboženskými vůdci“ a prohlašuje, že spolu s nimi „obdržel část Božího světla. Bůh [těmto vedoucím] předal mravní zásady,“ napsali president Spencer W. Kimball, N. Eldon Tanner a Marion G. Romney, „aby osvětlil celé národy a aby jednotlivcům přinesl vyšší poznání.“¹³

Rozvíjení toho, co máme společného

I když se Svatí posledních dnů a muslimové očividně v důležitých ohledech neshodují – zejména v božskosti Ježíše Krista, v Jeho roli jakožto Spasitele a v povolání novodobých proroků – mnohé máme společné. Všichni například věříme, že jsme morálně odpovědní před Bohem; že máme usilovat jak o osobní spravedlivost, tak o dobrou a spravedlivou společnost; a že

budeme vzkříšeni a předvedeni před Boha, aby nás soudil.

Jak muslimové, tak Svatí posledních dnů věří v nezbytnost silných rodin, v božský příkaz pomáhat chudým a potřebným a také v to, že svou víru projevujeme pomocí skutků učednictví. Očividně neexistuje žádný důvod, proč by Svatí posledních dnů a muslimové nemohli toto činit bok po boku, a proč by dokonce, pokud se k tomu naskytne příležitost, nemohli spolupracovat ve společenstvích, kde se čím dál častěji ocitáme v pozici sousedů ve stále sekulárnějším světě. Společně můžeme ukázat, že náboženská víra může být mocnou silou ke konání dobra, a ne pouze zdrojem konfliktů, nebo dokonce násilí, jak tvrdí někteří kritici.

Samotný Korán ukazuje, jak můžeme žít společně v míru i přes své odlišnosti: „Kdyby byl Bůh chtěl, byl by vás věru učinil národem jediným.

Avšak neučinil tak proto, aby vás vyzkoušel tím, co vám dal. Předstihujte se vzájemně v konání dobrých skutků! K Bohu se skuteční návrat vás všech, a On vás poučí o tom, o čem jste byli v rozporu.“¹⁴ ■

POZNÁMKY

1. Ve skutečnosti je rok 622 po Kr. – rok Mohamedovy *hidžry* neboli útěku do Medíny – počátkem muslimského (*hidžra*) kalendáře a zjevení sepsaná v Koránu jsou popsána buď jako mecká, nebo medínská.
2. Během staletí se tyto dvě frakce rozcházel i na podružných otázkách.
3. Důležité je, že i když je možné Korán překládat do jiných jazyků, pouze ten původní v arabštině je vnímán jako pravý Korán a pravé písmo.
4. Viz Korán 4:125.
5. Viz Korán 53:36–62; 87:9–19; viz také Daniel C. Peterson, „News from Antiquity“, *Ensign*, Jan. 1994, 16–21.
6. Korán 112:3–4. Překlad Koránu od Dr. Ivana Hrbka.
7. Přesně z tohoto důvodu jsou standardní vydání Koránu rozdělena na 30 stejných částí.
8. Viz například: Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005); Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010); Robert A. Pape a James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010).
9. Viz Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011); viz také John L. Esposito a Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008); James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010).
10. Šaría je ve skutečnosti velmi podobná rabínskému právu v judaismu.
11. Ordinance in Relation to Religious Societies [Výnos ve vztahu k náboženským společnostem], město Nauvoo, Illinois, ústředí Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, 1. března 1841.
12. Viz *Journal of Discourses*, 3:28–42.
13. Prohlášení Prvního předsednictva, 15. února 1978. W. Montgomery Watt – uznávaný odborník na islám a anglikánský kněz – nabídl ve svém přepracování knihy *Introduction to the Qur'an* od Richarda Bella jeden možný způsob, jak může věřící křesťan pohlížet na Korán jako na inspirované dílo.
14. Korán 5:48; porovnej s 2:48.

TOTO JE TO MÍSTO

Můj otec, který byl oddaným křesťanem, mě učil, abych měl víru v Ježíše Krista. Tato víra mi pomohla přežít tříletou občanskou válku v Nigérii na konci 60. let 20. století, když jsem sloužil v armádě. Později jsem však začal být zmatený a přestal jsem shromáždění církve navštěvovat.

Když jsem v roce 1981 přijel do Spojených států, abych získal vzdělání, pocítil jsem, že Boha v životě potřebuji. Dva roky jsem navštěvoval shromáždění různých církví v Bostonu v Massachusetts, ale žádná z nich mě neoslovila. Nepocítoval jsem Ducha, a tak jsem přestal hledat.

Nedlouho poté, co za mnou v roce 1984 přijela z Nigérie má manželka Mabel, jsem opět začal pocítovat silnou touhu přiblížit se Bohu a patřit do nějaké církve. Navštívil mě jeden přítel z Nigérie, který nevěděl, že hledám církev, ale přesto mi pověděl, že se doslechl o církvi, jež má knihu s názvem *Knihy Mormonova*.

Nadále jsem pokračoval v hledání nějaké církve. Pak jsem našel církev, která se jmenuje *Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů*. Mou

V chrámu mi byla mnohokrát potvrzena slova, která jsem uslyšel, když jsem byl poprvé na shromáždění.

pozornost upoutalo slovo *svatý*. Nevěděl jsem, že existuje církev, jejíž členové se nazývají *svatí*. Rozhodl jsem se, že se tu nedělu půjdu do této církve podívat.

Na shromáždění, které jsem navštívil, přítomní s uctivostí zpívali náboženské písně, kněží žehnali chléb a vodu a bohoslužba byla vedena v duchu řádu a pokory. Když jsem poté vyšel na chodbu a přemítal o bohoslužbě, zaslechl jsem své jméno.

„Simeone,“ pravil hlas Ducha, „toto je to místo.“

V tu chvíli ke mně přistoupili dva misionáři. Představili se a ukázali mi *Knihu Mormonovu*. Podíval jsem se na ně a řekl jsem: „O *Knize Mormonově* nevím nic, ale znám *Bibli*. Jsem připraven.“

Začali mě učit o plánu spasení. Za necelý měsíc jsem byl pokřtěn. Manželka vstoupila do Církve nedlouho poté. Za několik let jsme byli zpečetěni v chrámu Washington D.C. a bylo k nám připečetěno našich pět dětí.

V chrámu mi bylo mnohé zjeveno, avšak slova „toto je to místo“, která jsem uslyšel, když jsem byl poprvé na shromáždění, mi tam byla mnohokrát potvrzena skrze zjevení. Vliv oněch slov pocházejících od Ducha Svatého navždy změnil můj život i život mé manželky a našich dětí. ■

Simeon Nnah, Aba, Nigérie

S každou takovou výmluvou jsem četla méně a méně, až jsem nečetla téměř vůbec.

JAK BYCH SE MOHLA NAVRÁTIT K PRAVIDELNÉMU STUDIU PÍSEM?

Byla jsem doma z misie pouhé tři měsíce, když jsem začala mít potíže se čtením písem.

Na misií jsem četla písmo každý den a slíbila jsem, že v tom budu pokračovat i po návratu domů. Ale jak plynul čas, zdálo se, že tomu vždy stojí něco v cestě. Buď jsem měla příliš mnoho domácích úkolů nebo moc práce, nebo jsem byla zkrátka příliš unavená. S každou takovou výmluvou jsem četla méně a méně, až jsem nečetla téměř vůbec.

Jednou večer jsem otevřela Knihu Mormonovu s tím, že si přečtu jen jeden verš. Verš, který jsem četla, mi připomněl, že písmo obsahuje „příjemné slovo Boží, ano, slovo, jež hojí zraněnou duši“ (Jákob 2:8).

Přemítala jsem o tomto verši a uvědomila jsem si, že zanedbávání studia

písem má na mě negativní dopad. Pociťovala jsem větší stres ve škole, na shromáždění jsem byla apatická a vzdalovala jsem se od Boha. Má duše potřebovala uzdravující slovo Boží, které se nachází v písmech. Věděla jsem, že musím přehodnotit své priority.

Obrátila jsem se na přátele, rodinu a vedoucí Církve a požádala jsem je o radu, jak bych se mohla navrátit k pravidelnému studiu písem. Pomohly mi tři věci.

Zprv – uvědomila jsem si, že v mém případě není efektivní studovat písmo večer. Ranní studium mi umožňuje, abych po celý den přemítala o nauce a zásadách, které jsem to ráno četla.

Zadruhé – učíme se, že máme číst písmo se svou rodinou, ale jelikož

jsem byla na vysoké škole a pryč od rodiny, začala jsem písmo číst se spolubydlícími a přáteli. Díky tomu mi druzí mohli pomáhat nezapomenout na stanovený cíl a podněcovalo to úžasné diskuse o evangelium.

Zatřetí – začala jsem si zapisovat nabádání a myšlenky, které jsem během studia písem obdržela. To mi pomohlo soustředit se na to, co čtu, a lépe rozpoznávat hlas Ducha.

Jakmile se pro mě četba písem stala znovu prioritou, zjistila jsem, že jsem měla více času a energie udělat vše, co jsem potřebovala. A co je nejdůležitější, díky četbě písem a přemítání o nich jsem opět pociťovala blízkost Bohu. Když nyní trávím čas nad písmem, pociťuji pokoj a nalézám uzdravení pro duši. ■

Sarah Keenanová, Utah, USA

Teta odpočívala se svým pětiměsíčním děťátkem v houpací síti upevněné ke dvěma mladým mangovníkům.

„SKOČ DO ŘEKY!“

Jednou mě babička požádala, abych tetě odnesl košík s jídlem, které pro ni uvařila. Bylo horké sobotní odpoledne a já jsem chtěl dělat spoustu jiných věcí, než vyřizovat babiččiny záležitosti. Řekl jsem jí, aby místo mě požádala někoho z mých bratranců nebo sestřenic, ale ona trvala na tom, abych šel já.

Uplynula asi hodina a začal jsem mít pocit, že bych měl udělat to, o co mě babička požádala. Vzal jsem tedy košík a vyrazil jsem se k tetě. Bylo to daleko, a když jsem tam přišel, neměl jsem v úmyslu zdržet se moc dlouho.

Teta odpočívala se svým pětiměsíčním děťátkem v houpací síti upevněné ke dvěma mladým mangovníkům. Stromy byly v těsné

blízkosti řeky, která tekla za domem. Šel jsem za nimi, abych jim košík předal. Vtom se přetrhly provazy ze sítě. Teta a její miminko se skutáleli do řeky. Zachvátil mě strach. Neuměl jsem plavat a poblíž nebyl nikdo, kdo by mohl pomoci. Nevěděl jsem, co mám dělat.

V tom okamžiku jsem uslyšel hlas Ducha: „Skoč do řeky!“

Dvakrát jsem se nerozmýšlel a skočil jsem. Děťátko jsem naštěstí našel během několika vteřin a teta se dokázala z vody dostat sama. Když jsem vylézal i s děťátkem z vody ven, jen stěží jsem mohl uvěřit tomu, co se právě stalo. Skočil jsem do řeky, i když jsem neuměl plavat, ale protože jsem naslouchal Duchu, moje malá

sestřenka i já jsme byli zachráněni před utonutím.

Uvědomil jsem si, jak je důležité naslouchat a rozpoznat vedení a inspiraci, jež nám Bůh uděluje skrze Ducha Svatého. Jsem moc rád, že jsem nakonec udělal to, o co mě babička požádala, a košík s jídlem jsem tetě zanesl. Víím, že se musíme snažit být citliví vůči duchovním nabádáním, abychom se mohli stát rukama, skrze které Bůh pomáhá svým dětem. ■

Elvin Jerome Laceda, Pampanga, Filipíny

UŽ SI OPĚT PŘIPADÁM „DOMA“

Nebyla jsem na bratrův telefonát připravená. „Maminka právě zemřela,“ řekl. „Upadla a uhodila se do hlavy.“

Byla jsem v šoku. Ještě včera večer jsem s maminkou mluvila, a teď je pryč. Neustále jsem se sama sebe ptala, proč se to stalo. Nerozuměla jsem tomu, proč mě musela opustit. Zlobila jsem se! Hněvala jsem se několik týdnů.

Nakonec jsou usoudila, či to byla vina. Byla to Boží vina. Vzal mi ji příliš brzy. Maminka chyběla při mnoha důležitých milnících mého života a já jsem si myslela, že to bylo kvůli Němu. V té době jsem nebyla členkou Církve, ale byla jsem oddanou křesťankou. Místo abych se na Boha spoléhala a získávala jsem od Něho

sílu, jsem se od Něj odvrátila a uzavřela jsem se před Ním.

Maminka mi velmi chyběla. Když jsem vyrůstala, můj domov a rodiče pro mě byli místem bezpečí. Bez ohledu na to, kde jsem byla nebo co jsem dělala, pokaždé když jsem mluvila s maminkou nebo jsem s ní trávila čas, jsem měla pocit, že jsem doma. Nyní byl ten pocit „domova“, který jsem tolik milovala, pryč.

V průběhu let jsem svou víru ztratila téměř úplně. Snažila jsem se pochopit, proč maminka musela zemřít, ale nic mi nepřinášelo klid. Pak, asi po dobu jednoho týdne, mi neustále přicházela na mysl tato myšlenka: Musím pro pochopení vzhlížet k nebi. Pověděla jsem to jedné své dobré

přítečce, která byla členkou Církve. Zeptala se mě, zda bych se chtěla o její víře dozvědět více.

Tehdy jsem si to ještě neuvědomovala, ale Duch mou duši probudil z tvrdého spánku. Čím více jsem se učila o evangeliu, tím více jsem měla pocit, že jsem znovu našla místo bezpečí. Onen pocit, že jsem „doma“, se vrátil.

V květnu 2013 jsem se dala pokřtít. Jsem vděčná za to, že se má víra vrátila. Již se neobracím k Bohu zády. Namísto toho se snažím být co nejvíce s Ním. Stále cítuji smutek nad tím, že má maminka tak náhle zemřela, ale díky víře v Boha vím, že jednoho dne budu s ní a se svou rodinou navždy „doma“. ■

Judy Rascherová, Colorado, USA

Když se Rakotomalala začal zajímat o evangelium, nejbližší shromáždění se konalo v Antsirabe, městě vzdáleném 50 kilometrů od jeho vesnice v Sarodroa. Rakotomalala a jeho kamarádka našli způsob, jak cestovat každou neděli na shromáždění.

Dnes je v Sarodroa malý sborový dům, kde se každou neděli schází více než 100 členů. Rakotomalala byl svědkem toho, jak jeho vesnice přijala evangelium. Ze Sarodroa již sloužili čtyři misionáři a Církev tam i nadále roste.

CODY BELL, FOTOGRAF

Rakotomalala Alphonse

Sarodroa, Madagaskar

Přál jsem si navštívit shromáždění, ale neměl jsem peníze na autobus. Promluvil jsem si s kamarádkou Razafindravaonasolo a ta řekla, že můžeme jet na kole. Každou neděli jsme jezdili ze Sarodroa do Antsirabe na kole, přičemž jedna cesta trvala dvě hodiny. Když už jsem byl šlapáním unavený, sedl jsem si dozadu a šlapala kamarádka. Když byla unavená ona, opět jsme si vyměnili místa.

Rodina kamarádky Razafindravaonasolo a také já jsme se nakonec připojili k Církvi. Dokud se neotevřela odbočka v Sarodroa, chodili jsme na shromáždění v Antsirabe. Byli jsme tak šťastní, když jsme mohli začít navštěvovat shromáždění v naší vlastní vesnici!

Viz další fotografie Rakotomalaly a Razafindravaonasolo na stránce lds.org/go/41845.

Starší
Ulisses Soares

Předsednictvo
Sedmdesátí

Cesty k pravému štěstí

Nebeský Otec si přeje, více než cokoli jiného, naše pravé a trvalé štěstí.

„Naše štěstí je záměrem všech požehnání, která nám dává – nauk evangelia, příkázání, kněžských obřadů, rodinných vztahů, proroků, chrámů, krás stvoření, a dokonce i příležitosti procházet protivenstvím. ... Poslal svého Milovaného Syna, aby uskutečnil Usmíření, abychom mohli být šťastní v tomto životě a abychom mohli obdržet plnost radosti ve věčnostech.“¹

Lidé po celém světě něco hledají. To, co každý svým vlastním způsobem ve skutečnosti hledá, je štěstí. Mnozí jsou zadržováni, podobně jako u pravdy, i před štěstím „proto, že nevědí, kde [ho] nalézt“. (NaS 123:12.)

Jelikož nevědí, kde nalézt pravé a trvalé štěstí, hledají ho v tom, co jim ve skutečnosti přináší pouze dočasné potěšení – nakupování

věcí, usilování o poctu a chválu světa nevhodným chováním nebo zaměřování se na fyzickou krásu a přitažlivost.

Potěšení je často zaměňováno se štěstím. Zdá se, že čím více lidé hledají dočasné potěšení, tím méně šťastnými se stávají. Potěšení obvykle trvá pouze krátkou dobu.

President David O. McKay (1873–1970) řekl: „Ano, může se vám dostat pomíjivého potěšení, ale nenaleznete radost, nenaleznete štěstí. Štěstí lze nalézt pouze na dobře vyšlapané stezce, úzké, ale přímé, jež vede k věčnému životu.“²

Naneštětí pro mnoho lidí, štěstí je prchavé. Vědci vědí, že „štěstí je více než jen pozitivní nálada, je to stav duševního a fyzického zdraví pramenící z toho, že vedeme dobrý život – tedy život, který má smysl a přináší hluboké uspokojení“.³

Výzkumy ukazují, že štěstí není výsledkem toho, že přeskakujeme od

Kéž se každý z nás rozhodne milovat Pána a kráčet po Jeho cestách, jež vedou ke štěstí.

jednoho zážitku ke druhému. Místo toho je pro dosažení štěstí obvykle zapotřebí dlouhotrvající usilování o to, co je v životě důležitější. Štěstí je podmíněno zvyky, chováním a myšlenkovými vzorci, které můžeme přímo ovlivnit úmyslným jednáním. Velkou část našeho štěstí máme opravdu „pod kontrolou“.⁴

Zamysleme se nad důležitostí několika cest ke štěstí, jež jsou popsány v písmech a o nichž učí novodobí proroci a apoštolové. Budeme-li věrně a rozhodně kráčet po těchto cestách, budeme se moci těšit ze štěstí na cestě, která je před námi.

Ctnost

První z těchto cest představuje ctnost, což je způsob myšlení a chování založený na vysokých mravních zásadách. Zahrnuje cudnost a mravní čistotu, které vám umožňují vstupovat do Pánových

svatých chrámů. Ctnostní lidé vyzařují klidnou důstojnost a vnitřní sílu. Mají sebedůvěru, protože jsou hodni přijímat Ducha Svatého a Jeho vedení. Ctnost začíná v srdci a v mysli, je to souhrn tisíců malých každodenních rozhodnutí a skutků.

„Nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále; potom bude růsti sebedůvěra tvá v přítomnosti Boží; a nauka kněžství bude skrápěti duši tvou jako rosa z nebe.

Duch Svatý bude stálým společníkem tvým a žezlo tvé neměnným žezlem spravedlivosti a pravdy; a panství tvé bude věčným panstvím a bez donucovacích prostředků bude k tobě plynouti na věky věků.“ (NaS 121:45–46.)

President Thomas S. Monson (1927–2018) učil, že „není cennějšího přátelství než přátelství s vlastním čistým svědomím, s vlastní morální čistotou – a je úžasný pocit vědět, že stojíte na svém určeném místě čistí a s jistotou, že jste hodni toho, abyste tam stáli“.⁵

Charakternost

Druhou cestu ke štěstí představuje charakternost. Starší Richard G. Scott (1928–2015) z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Uvědomte si, že trvalé štěstí přichází díky tomu, čím jste, ne díky tomu, co máte.

Skutečná radost vychází ze spravedlivého charakteru a ten se vybuduje ze zvyku činit důsledná spravedlivá rozhodnutí. ... Vaše spravedlivá rozhodnutí určují, kým jste a co je pro vás důležité. Usnadňují vám dělat to, co je správné. Abyste byli šťastní nyní i po celý život, buďte neochvějně poslušni Pána.“⁶

Při studiu písem se učíme, že zaslíbení daná Pánem nás povzbuzují, abychom žili spravedlivě. Tato zaslíbení vyživují naši duši, přinášejí nám naději s povzbuzením, abychom to nevzdávali ani uprostřed svých každodenních těžkostí vyplývajících ze života ve světě, kde etické a morální hodnoty slábnou. Musíme tudíž dbát na to, aby nás naše myšlenky, slova a skutky vedly po cestě zpět k našemu Nebeskému Otcí.

Věrnost

Třetí cestou ke štěstí je věrnost. Je zcela zásadní, abychom rozuměli tomu, že Bůh nám žehná podle naší víry, ze které pramení síla žít dle božského záměru a s věčnou perspektivou. Víra je praktická zásada, která podněcuje píli. Projevuje se

naším pozitivním postojem a touhou ochotně dělat vše, co od nás Nebeský Otec a Ježíš Kristus požadují. Nutí nás poklekat a úpěnlivě prosit Pána o vedení a podněcuje nás k tomu, abychom vstali a jednali s přesvědčením, že dosáhneme toho, co je v souladu s Jeho vůlí.

Zatímco budete pokračovat po své cestě, budete zkoušeni, zda budete činit všechny věci, které vám Pán, váš Bůh, přikáže. (Viz Abraham 3:25.) Toto je součástí smrtelného života. Bude to vyžadovat, abyste se tlačili kupředu s vytrvalou vírou v Krista, vedeni Duchem a důvěřující v to, že se Bůh postará o vaše potřeby.

Pamatujte na to, že nesmíte ochabovat ve víře – ani v dobách velkých těžkostí. Budete-li stát pevně, Pán prohloubí vaši schopnost pozvednout se nad těžkosti života. Získáte schopnost utlumit negativní nutkání a vypěstujete si schopnost překonat i to, co vypadá jako nepřekonatelné překážky.

Svatost

Další cestu ke štěstí představuje svatost, která je spojena s duchovní a mravní dokonalostí. Svatost je projevem čistoty srdce a záměrů.

Jak můžeme každý den pracovat na tom, abychom byli duchovně nasyceni a mohli jsme rozvíjet takový božský charakter?

President Harold B. Lee (1899–1973) na to odpověděl: „Své duchovní já rozvíjíme tím, že ho používáme. ... Musíme denně rozvíjet svého ducha tím, že se modlíme, konáme každodenní dobré skutky, dělíme se s druhými. Musíme denně sytit svého ducha studiem písem, [rodinným domácím večerem], účastí na shromáždění, přijímáním svátosti. ...

Spravedlivý člověk se snaží zdokonalovat s vědomím toho, že každý den potřebuje činit pokání.“⁷

Další důležitý prvek svatosti se týká uzavírání a dodržování chrámových smluv. Jsme-li věrní, tyto smlouvy nás pozvedají nad meze našich schopností a našeho duševního rozhledu. Všechna slíbená požehnání evangelia Ježíše Krista mohou být naše skrze naši věrnost obřadům a smlouvám, které jsme uzavřeli před Nebeským Otcem a Ježíšem Kristem v chrámu. Součástí vzorce pro šťastný život je budování chrámu, ve kterém uctíváme Pána a uzavíráme s Ním smlouvy. (Viz 2. Nefi 5:16, 27.)

Klíčovým bodem této cesty je to,

že máme velmi starostlivě rozvíjet duchovnost a být morálně čistí.

Poslušnost

Zachovávání všech přikázání Božích se týká dalších cest vedoucích ke štěstí. Poté, co se Nefitě odloučili od Lamanitů, se jim převelice dařilo, protože zachovávali soudy, ustanovení a přikázání „Páně ve všech věcech, podle zákona Mojžíšova“. (2. Nefi 5:10.) Tento vzor chování je dalším důležitým prvkem šťastného života.

President Monson učil: „Když budeme dodržovat přikázání, náš život bude šťastnější, více uspokojivý a méně komplikovaný. Naše těžkosti a problémy bude snazší nést a my budeme získávat [od Boha] slíbená požehnání.“⁸ Také řekl: „Poznání, o něž usilujeme, odpovědi, po nichž

toužíme, a sílu, s níž si dnes přejeme čelit překážkám složitého a měnícího se světa, můžeme získat tehdy, když jsme ochotně poslušní Pánových přikázání.“⁹

Spasitel nás naléhavě žádá: „Milujete-li mne, přikázání [má zachovávejte]. ...

Kdož by měl přikázání má, a [zachovával] jich, onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati, a zjevím jemu samého sebe.“ (Jan 14:15, 21.)

Nesobeckost a láska

Zlatá cesta ke štěstí je cesta nesobeckosti a lásky – lásky, která se stará a projevuje zájem a chová jistou míru pravé lásky vůči každé živé duši. Láska je přímá cesta ke štěstí, která obohatí a požehná našemu životu

i životu druhých. To znamená, jak řekl Spasitel, že máte mít rádi dokonce i své nepřátele. (Viz Matouš 5:44.)

Tím budete dodržovat ono větší přikázání milovat Boha. Povznesete se nad vanoucí větry zlovolnosti – nad to, co je podlé, odsouzené k nezdaru, a plné hořkosti. Právě a trvale štěstí přichází pouze tehdy, když se rozhodneme milovat „Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší mysli své“. (Matouš 22:37; viz také Deuteronomium 6:5; Marek 12:30; Lukáš 10:27.)

Kéž se každý z nás rozhodne milovat Pána a kráčet po Jeho cestách vedoucích ke štěstí, což je „cílem a záměrem naší existence“.¹⁰ ■

Z promočního proslovu „Cesty vedoucí ke štěstí“ proneseného 8. června 2017 na Univerzitě Brigham Younga-Havaj.

POZNÁMKY

1. „Happiness“ [„Štěstí“], Gospel Topics, topics.lds.org.
2. David O. McKay, Conference Report, Oct. 1919, 180.
3. „Happiness“, *Psychology Today*, psychologytoday.com/basics/happiness.
4. „Happiness“, *Psychology Today*.
5. Thomas S. Monson, „Příklady spravedlivosti“, *Liahona*, květen 2008, 65.
6. Richard G. Scott, „Making the Right Decisions“, *Ensign*, May 1991, 34.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), 176, 178.
8. Thomas S. Monson, „Dodržujte přikázání“, *Liahona*, listopad 2015, 83.
9. Thomas S. Monson, „Poslušnost přináší požehnání“, *Liahona*, květen 2013, 92.
10. Joseph Smith, *History of the Church*, 5:134.

Zjistěte, co je pravé štěstí, na stránkách [lds.org/go/41849](https://www.lds.org/go/41849).

Manželství, peníze a víra

Sunday Chibuike Obasi

Zúčastnil jsem se konference mladých svobodných dospělých v Kumasi v Ghaně – nikoli proto, že jsem hledal přítelkyni (byl jsem již zasnoubený), ale proto, že jsem měl pocit, že potřebuji více motivace a že konference bude to správné místo, kde ji najdu. A skutečně zde byly mé modlitby zodpovězeny poté, co sestra Call, misionářka-seniorka, která měla na starosti mladé svobodné dospělé, hovořila o důležitosti chrámového sňatku.

Ke konci diskuse se výraz její tváře najednou změnil a ona řekla: „Abyste mohli uzavřít sňatek, nepotřebujete peníze – to jediné, co potřebujete, je víra.“ Měl jsem pocit, jako by mluvila přímo ke mně, ale nemyslel jsem si, že se mě to opravdu týká, protože my jsme v rámci přípravy na svatbu muse-li nakoupit ještě několik věcí. Řekl jsem si: „Jak to, že nepotřebuji peníze, ale jenom víru?“

V průběhu týdne jsem o tom stále přemýšlel. Přitom jsem se ptal sám

sebe: „Je Bůh omezen v tom, co může dělat?“ Zprvu jsem si myslel, že nikoli, ale když jsem o tom dále přemýšlel, má odpověď byla ano. Pak však přišla následná otázka: „Jak může být omezen, když je všemocný?“ Odpověď mi sdělil Duch: Boží požehnání závisí na naší poslušnosti Boha. Není omezen ve své schopnosti nám požehnat, ale my musíme tuto požehnání přivolat tím, že svou víru použijeme k tomu, bychom dělali to, co by si On přál.

Později jsem zavolaal své snoubence Priscille, abychom prodiskutovali naše svatební plány. I přes nedostatek peněz jsme se rozhodli vybrat datum svatby, ale nemohli jsme se dohodnout na nějakém konkrétním datu. Shodli jsme se, že se Priscilla zeptá biskupa, které dny v kalendáři kůlu a sboru jsou k dispozici. Ze dvou dat, která nabídl, jsme vybrali 27. září 2014, což znamenalo, že do svatebního dne nám zbývalo sotva sedm týdnů!

Se snoubenkou jsme před svatbou měli málo času a ještě méně peněz, ale měli jsme něco mnohem důležitějšího: víru.

Priscilla se zeptala: „*Obim* [což v jazyce Igbo znamená „srdce moje“], máš nějaké peníze? Nemáme moc času.“

Odpověděl jsem: „Peníze nemám, ale mám víru.“

Zasmála se a řekla: „Tak dobře. Budeme se postit a modlit.“ Pak parafrázovala 1. Nefiho 3:7: „Pán nám připraví cestu, protože nám přikazuje, abychom vstupovali do manželství.“

Během onoho týdne jsem dostal zapláceno za práci, kterou jsem

dokončil před několika měsíci. Pak mi Priscilla řekla, že chce začít podnikat, aby získala více finančních prostředků. Za peníze, které jsem vydělal, nakoupila použité dámské kabelky a poté

je prodala. Poté, co koupila některé položky ze seznamu potřebných věcí, měla stále více než dvojnásobnou částku peněz, které jsem jí dal.

Během této doby jsem nenarazil na

žádnou práci. Každá slibná pracovní příležitost se nakonec neuskutečnila. Zbývaly už jen dva týdny a na našem seznamu byly stále položky, které bylo třeba koupit. Snoubenka navrhla, abychom datum posunuli. Řekl jsem jen: „Zázrak už je na cestě.“

Pouhé dva dny před naším svatebním dnem se tento zázrak stal – dostal jsem zapláceno za práci, kterou jsem dělal před více než dvěma týdny. Poznám také, že pokud máme víru a pilně pracujeme, Pán nám požehná, abychom mohli dosáhnout spravedlivých cílů.

V prudkém dešti, který jsme vnímali jako nebeské uznání našeho skutku víry, jsme šli do banky vyinkasovat šek a odtud rovnou do obchodu koupit zbytek toho, co jsme potřebovali.

Za necelých 24 hodin jsme byli oddáni. Když jsme byli požádáni, abychom si dali vzájemné sliby, byl to pocit, který jsem nikdy předtím nezažil. Cítil jsem se tak naplněn, že jsem věřil, že od té chvíle mohu vírou činit cokoli. Později jsme byli zpečetěni v chrámu Akkra v Ghaně.

Ačkoli možná budete potřebovat *nějaké* peníze, abyste se připravili na sňatek, to nejdůležitější, co potřebujete, je víra. ■

Autor žije v oblasti Ashanti v Ghaně.

„Mám pocit, že ztrácím víru. Co mohu dělat, abych ji znovu získal?“

„Jedním z účelů Církve je vyživovat seménko víry a pečovat o něj - i když je někdy zasazeno v písčité půdě pochybností a nejistoty. ...

Prosím, nejprve zpochybněte své pochybnosti, než zpochybníte svou víru.“

President Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, „Pojďte, přidejte se k nám“, generální konference v říjnu 2013.

Obraťte se na písmo

Ve chvílích, kdy je pro mě těžké pocítovat Ducha, mi pomáhá, když se obrátím na písmo a vidím víru, kterou v nich každý má. To mi dodává víru. Možná jsou vaše modlitby dost krátké. Snažte se, aby byly upřímnější, a Nebeský Otec vám pomůže víru znovu získat.

Chris B., 14 let, Oregon, USA

Vyživujte seménko víry

Vím, že se mohu modlit k Otci a žádat Ho, aby mi pomáhal udržovat strom víry, který pěstuji. Musím dělat to, co je nezbytné pro jeho výživu, jako například číst písmo, usilovat o duchovní zážitky, sčítat svá požehnání nebo žádat o pomoc svou rodinu. Tímto způsobem může moje víra začít znovu růst. Nestane se tak ze dne na den – je to proces, který vyžaduje čas. Musím mít trpělivost a důvěřovat Pánu.

Elías B., 18 let, Mendoza, Argentina

Vyřešíme to společně

Když mám pocit, že ztrácím víru, promluvíím si s maminkou a tatínkem a společně přijdeme na

nějaké řešení. Někdy si pak zazpíváme nějakou povznášející píseň, abychom mohli počítovat Ducha.

Emmalie C., 15 let, Colorado, USA

Zeptejte se svých rodičů

Kromě toho, že se modlíme přímo k Nebeskému Otci, se můžeme zeptat i svých rodičů, jak se k Němu můžeme vrátit a získat zpět svou víru.

Elías S., 12 let, Paysandú, Uruguay

Modlete se, podávejte pomocnou ruku a čtěte

Jako někdo, jehož víra upadala, jsem dělal tři věci, abych ji znovu získal. Zaprvé – modlil jsem se. Modlit se o sílu a o to, abych věděl, co mám dělat, fungovalo dobře. Zadruhé – svěřil jsem se blízkým přátelům, a ti mi nesmírně pomohli, když jsem to potřeboval. Zatřetí – četl jsem písma. Mnoho veršů v písmech se týká víry a mohou nám pomoci ji znovu získat.

Jack J., 14 let, Florida, USA

Proč Bůh dovoluje, aby byly války?

Války byly součástí historie lidstva na této zemi téměř od počátku. Avšak Pán, Kníže pokoje, si nepřeje, aby spolu lidé vedli války. Pláče, když se lidé rozhodnou, že se nebudou mít navzájem rádi, „jsou bez citu a nenávidí svou vlastní krev“ (Mojžíš 7:33) a kazí zemi tím, že ji naplňují násilím (viz Genesis 6:11–13). Ti, jejichž zlovolnost přináší na zemi válku, budou za své skutky souzeni.

Pán přikazuje svému lidu, aby se zřekl války a hlásal mír. (Viz NaS 98:16.) Pán však také řekl, že když národy proti sobě pozvednou zbraně, jsme někdy ospravedlněni bránit své rodiny, národy a svobody před zničením, tyranii a útlakem. (Viz Alma 43:47; Alma 46:12–13; NaS 134:11.) A Svatí posledních dnů, kteří slouží v armádě svého státu, podporují zásadu, že máme být „podřízeni králům, presidentům, vládcům a veřejným zástupcům“. (Články víry 1:12.)

Více informací viz Gordon B. Hinckley, „Válka a mír“, generální konference, duben 2003; „War“ [„Válka“], Gospel Topics, topics.lds.org.

Cílem odpovědí je poskytnout pomoc a určitý náhled na věc; odpovědi nejsou oficiálním prohlášením církevní nauky.

Příští otázka

„Jak mi může patriarchální požehnání pomáhat v rozhodování?“

Svou odpověď, a pokud chcete, také svou fotografii ve vysokém rozlišení, zašlete do 15. května 2018 prostřednictvím stránek liahona.lds.org (klikněte na „Submit an Article or Feedback“).

Odpovědi mohou být kráceny nebo pro zlepšení srozumitelnosti upraveny.

MOD

Následujte příklad Josepha Smitha a model poskytnutý Znovuzřízením.

LITBA

**Starší Robert
D. Hales
(1932–2017)**

Kvorum Dvanácti
apoštolů

KLÍČ KE SVĚDECTVÍ A ZNOVUZŘÍZENÍ

Lidé se nás jako vedoucích Církve často ptají: „Jak mohu získat svědectví o znovuzřízeném evangeliu Ježíše Krista?“

Získání svědectví a proces obrácení začíná studiem a modlitbou, poté životem podle evangelia s trpělivostí a vytrvalostí a zvaním Ducha a čekáním na Něj. Život Josepha Smitha a model poskytnutý Znovuzřízením jsou výbornými příklady tohoto procesu. [Zatímco nyní budu hovořit] ... o událostech Znovuzřízení, všimněte si kroků, které vedou ke svědectví.

*Obrat'te se
na písma.
Poklekněte
v modlitbě.
Žádejte s vírou.
Naslouchejte
Duchu
Svatému.*

Velký zmatek

Joseph Smith se narodil 23. prosince 1805 v Sharonu ve státě Vermont v USA. Přišel do rodiny, která se modlila a studovala Bibli. V mládí se začal zajímat o náboženství a shledal veliký zmatek ohledně Kristových nauk – „kněz svářící se s knězem a obrácený s obráceným“. (Joseph Smith–Životopis 1:6.)

Tento zmatek ... začal o stáletí dříve během toho, co se nazývá Velké odpadlictví. Kristův věk „nenastane“, řekl apoštol Pavel, „leč až prvé přijde odstoupení“. (2. Tessalonicenským 2:3.)

Několik desetiletí po Kristově Vzkříšení byli Jeho apoštolové zabití, Jeho učení zkesleno a kněžství bylo vzato ze země. Avšak Pavel, který viděl naši dobu, prorokoval, že „v dokonání plnosti časů [Bůh] v jedno [shromáždí] všecko v Kristu“. (Efezským 1:10.) Opět znovuzřídí na zemi Kristovu pravou Církev. ...

Joseph nachází odpověď

Joseph se ... ve věku 14 let ocitl uprostřed „rozbouření [náboženských] názorů“. Často si kladl otázku: „Jestliže některá z [těchto církví] je správná, která to je a jak to rozeznám?“ (Joseph Smith–Životopis 1:10.)

Joseph se rozhodl hledat odpovědi v Bibli. „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti,“ četl

v Epištole Jakubově, „žádejž jí od Boha, kterýž všem dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu.“ (Jakub 1:5.)

Podle Jakubova pokynu se Joseph vydal do lesíku blízko svého domova a tam se pomodlil. A jak volal k Bohu, sestoupil „sloup světla“, jasnější než polední slunce, a objevily se „dvě Bytosti“. „Jedna z nich ... promluvila, nazývají [Joseph] jménem a řekla, ukazujíc na druhou – *Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Její!*“ (Joseph Smith–Životopis 1:16–17.)

S Josephem rozmlouvali Bůh Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus. Odpověděli mu na otázku. Poučili ho, že pravá Kristova Církev se ze země ztratila. Joseph se dozvěděl, že tito členové Božstva jsou oddělené a odlišné bytosti, znají ho jménem a jsou ochotni zodpovědět jeho modlitby. Nebesa se otevřela, noc odpadlictví skončila a rozzářilo se světlo evangelia.

Mnozí jsme, podobně jako Joseph, v situaci, kdy hledáme světlo pravdy. ... Stejně jako Joseph musíme bádát v písmech, modlit se, ... být pokorní a naučit se projevovat víru.

Moroni a zlaté desky

Joseph řekl, že během tří let po svém Prvním vidění se často cítil sklíčeně kvůli svým slabostem a nedokonalostem. Neztratil však víru ani nezapomněl na moc modlitby.

21. září 1823, ve věku sedmnácti let, ... poklekl, aby požádal „o odpuštění všech svých hříchů“ ... a aby poznal své „postavení před [Bohem]“. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:29.) Zatímco se modlil, ... objevilo se světlo, které sílilo, „až byl pokoj jasnější než v poledne“. (Verš 30.) V tomto světle stála osobnost oděná v roucho „pronikavé bělosti“. (Verš 31.) Oslovila Josepha jménem a představila se jako Moroni. Moroni řekl, že „Bůh má pro [Joseph] dílo“, a pověděl mu o starobylém záznamu napsaném na zlatých deskách, který se poté, co byl přeložen, stal Knihou Mormonovou. Kniha obsahovala záznam plnosti evangelia. (Viz verše 33–34.) ... Joseph obdržel pokyn, aby ... tento záznam, zakopaný nedaleko ... pahorku ... Kumora, získal.

Druhého dne Joseph tyto desky našel, ale ještě nepřišel čas k jejich vyzvednutí. Moroni dal Josephovi pokyn, aby se tam s ním setkával téhož dne po následující čtyři roky. (Viz verše 52–53.) Joseph uposlechl. Každým rokem vystoupil na pahorek, kde mu Moroni předával „poučení“ (verš 54) ohledně Znovuzřízení Kristovy církve. ...

Joseph obdržel desky 22. září 1827, ve věku 21 let. Také přijal starobylý nástroj k jejich překladu, nazývaný Urim a Thumim. Pomocí tohoto posvátného překladatele, a také Ducha Svatého, započal Joseph v prosinci téhož roku překladatelské dílo. ...

Znovuzřízení se uskutečňuje

Ve věku 23 let překládal Joseph desky, když spolu s [zapisovatelem] Oliverem [Cowderym] došli k pasáži o křtu na odpuštění hříchů. ... Chtěli se dozvědět více. Joseph věděl, co dělat.

15. května 1829 se [Joseph a Oliver] vydali do lesa, aby se otázali Pána. Zatímco se modlili, objevil se v „oblasti světa“ Jan Křtitel. (Joseph Smith–Životopis 1:68.) Byl to on, kdo pokřtil Spasitele za Jeho života a vlastnil klíče kněžství, jež jsou nutné k vykonávání tohoto obřadu pomocí pravomoci Boží.

Jan ... [Josephovi a poté Oliverovi] vložil ruce na hlavu a předal jim Aronovo kněžství. (Viz NaS 13; Joseph Smith–Životopis 1:68–69.) Na konci května nebo začátkem června 1829 bylo Josephovi a Oliverovi předáno Melchisedechovo neboli vyšší kněžství apoštoly Petrem, Jakubem a Janem.

V červnu toho roku byl také dokončen překlad Knihy Mormonovy a kniha byla

vydána 26. března 1830. ... O několik dnů později, 6. dubna, byla Církev oficiálně zorganizována. ... Jak prorokoval Pavel, na zemi byla opět zřízena původní Kristova Církev.

Dílo Znovuzřízení však ještě nebylo dokončeno. ... 27. března 1836 byl zasvěcen [chrám Kirtland, první chrám postavený v této dispensaci]. Týden nato, 3. dubna, se tam konalo shromáždění. Po posvátné a tiché modlitbě [se Josephovi a Oliverovi zjevil] Pán Ježíš Kristus. ... Také se [v chrámu Kirtland] zjevili Mojžíš, Elias a Eliáš a předali Josephovi klíče [kněžství]. (Viz NaS 110.)

Model, který máme následovat

Bratři a sestry, vidíte ten model? Každé důležité události Znovuzřízení – Prvnímu vidění, Moroniovu zjevení se a vnesení Knihy Mormonovy na světlo, znovuzřízení kněžství

a zjevení se Ježíše Krista po zasvěcení Jeho svatého chrámu – předcházela modlitba.

[Mnohokrát] jsem pocítil nesporné svědectví Ducha Božího, jako oheň hořící mi v srdci, že znovuzřízené evangelium je pravdivé. ... [Pokud jste ještě sami pro sebe nepoznali tyto pravdy], dovolím si vám navrhnout, abyste přijali Moroniovu výzvu v Knize Mormonově: „A až tyto věci obdržíte, chtěl bych vás nabádati, abyste se tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci nejsou pravdivé; a budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista, on vám projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svatého. A mocí Ducha Svatého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí.“ (Moroni 10:4–5.) ...

Následujte příklad Josepha Smitha a model poskytnutý Znovuzřízením.

Obráťte se na písma.

Poklekněte v modlitbě. Žádejte s vírou. Naslouchejte Duchu Svatému. ... A ve jménu Ježíše Krista vám slibuji, že budete-li prosit Nebeského Otce ve víře, věříce, že vám bude dáno, s pilností v dodržování Pánových příkázání, pak vám tyto věci budou jistě zjeveny. (Viz 1. Nefi 15:11.) ■

Z proslovu na generální konferenci v říjnu 2003.

CO, PROČ a JAK:

PODROBNÝ ROZBOR ZNOVUZŘÍZENÍ

DISPENSACE

Proroci řídí takzvané *dispensace* neboli časová období, kdy 1) Bůh má na zemi alespoň jednoho oprávněného vedoucího kněžství a 2) tento vedoucí – prorok – se dozvídá o plánu spasení přímo od Boha. Prorok pak evangelium učí lidi.

O mnoha z těchto dispensací víme díky písmům. Důležité jsou například dispensace Adama, Enocha, Noéma, Abrahama, Mojžíše, Ježíše Krista a Josepha Smitha. Prostřednictvím každého z těchto proroků Bůh zahájil jednu dispensaci.

Faith Sutherlin Blackhurstová

Církevní časopisy

✓
Rekněme, že jste na týdenním výletě u moře s rodinou svého kamaráda. Výborně se bavíte, ale začíná se vám stýskat po vlastní rodině. Potom vám tatínek pošle esemesku, aby zjistil, jak se vám daří – přesně to, co jste potřebovali, abyste pocítili, že vás má rád a myslí na vás.

Život na zemi je tomu trochu podobný. Bůh nám neposílá esemesky, ale odešli jsme z nebeského domova, takže jedním z projevů lásky Nebeského Otce k nám je to, že nám posílá proroky.

ILUSTRACE BEN SIMONSEN

Abyste dokázali učit evangelium, musíte být schopni vysvětlit, co je to odpadlictví, dispensace a Znovuzřízení. Pomoci vám může tento přehled.

ODPADLICTVÍ

Opadlictví = zlovolnost. Když se jednotlivec nebo skupina odvrátí od pravd evangelia Ježíše Krista, odmítne proroky a upadne do hříchu, nachází se v odpadlictví.

ZNOVUZŘÍZENÍ

Znovuzřízení znamená navrácení něčeho do původního stavu. Nejedná se o reformaci, která znamená, že upravíme něco, co již existuje, abychom vytvořili něco nového. Kdybyste například chtěli znovuzřídit starý dům, postavili byste ho na stejném půdorysu, jaký měl původně. Možná byste rádi přidali nový krb, ale potom byste už dům pozměnili, ne znovuzřídili.

Evangelium Ježíše Krista muselo být znovuzřízeno, protože bylo během Velkého odpadlictví ztraceno. Po stiletí žili lidé bez pravé Církev. Takže Pán *znovuzřídil* svou Církev a evangelium skrze Josepha Smitha přesně tak, jak o tom prorokovali dávní proroci. (Viz Izaiáš 2:1–3; 29:13–14; Skutkové 3:19–21; Zjevení 14:6–7; 2. Nefi 3:3–15.)

Pravé evangelium Ježíše Krista tu už zůstane – zůstanete vy s ním? I když je svět stále zlovolnější, Církev Ježíše Krista zůstane až do konce.

Musíte učinit rozhodnutí – stejné rozhodnutí, před kterým stáli smrtelníci od počátku věků: budete následovat proroka? Pokud ano, budete požehnáni a budete mít Ducha, který vás povede.

ADAM

Adam byl opravdovým pionýrem - byl to první člověk na zemi a první prorok. Učil svou rodinu evangelium, ale už na začátku mnozí „ve tmě usilovali o své vlastní rady“ a pravdu odmítli. (Mojžíš 6:28.)

ENOCH

Slyšeli jste o celém městě, které bylo vzato do nebe? Město Sion - založené Enochem - bylo tak spravedlivé, že lidé z tohoto města odešli přebývat s Bohem. (Viz Mojžíš 7:23.)

VEDOUCÍ DISPENSACÍ

Bůh povolal tyto proroky „na základě [jejich] nesmírné víry a dobrých skutků“. (Alma 13:3; viz také Abraham 3:22-23.) Klíče kněžství, které měli, byly znovuzříženy Proroku Josephu Smithovi. Zde najdete o těchto prorocích několik zajímavých informací. Zjistěte, co dalšího se o nich můžete dozvědět při studiu písem.

NOÉ

Znáte Noémovu archu. Potopu přežilo pouze osm lidí (Noémova rodina), protože poslouchali Noémova varování. (Viz Genesis 7; Mojžíš 8.) Ale věděli jste, že Noé obdržel kněžství, když mu bylo deset let (viz NaS 107:52), a že „obři ... usilovali o to, aby [ho] připravili o život“ (Mojžíš 8:18)?

ABRAHAM

Abraham byl málem obětován zlovolnými kněžskými, ale zachránil ho anděl. (Viz Abraham 1.) Obdržel několik úžasných zjevení, včetně vidění předsmrtelného života. Členové Církve jsou jeho potomci a je po něm pojmenována Abrahamova smlouva. (Viz Abraham 2-5.)

MOJŽÍŠ

Mojžíš vyvedl Izraelity z Egypta a pomohl jim získat svobodu. „Pilně se snažil lid svůj posvětit, aby mohli spatřiti tvář Boží; ale oni zatvrdili srdce své a nemohli snésti přítomnost jeho.“ (NaS 84:23-24.) Ve skutečnosti kvůli svému odpadlictví 40 let putovali pouští!

JEŽÍŠ KRISTUS

Ježíš Kristus nejen učil evangelium a vykonával zázraky, ale také založil na zemi svou církev. Usmířil naše hříchy a byl ukřižován a vzkříšen, aby nám umožnil překonat duchovní a fyzickou smrt. Dnes je hlavou své Církve a On a Nebeský Otec jsou zdrojem kněžské pravomoci.

VELKÉ ODPADLICTVÍ

Po Spasitelově Vzkříšení se Jeho apoštolové a další církevní vedoucí snažili šířit evangelium, ale lidé jejich učení odmítali, a dokonce většinu apoštolů zabili. Kvůli zlovolnosti lidí se plnost evangelia ze země ztratila. Svět upadl do duchovní temnoty. (Viz Izaiáš 60:2.)

- Po více jak tisíc let lidé neměli přístup ke spásným obřadům, požehnáním chrámu ani vedení proroka.
- Z Bible se ztratily drahocenné pravdy.
- O pravé podstatě Boha byly učeny falešné nauky.
- Některé spásné obřady byly pozměněny nebo učeny nesprávně. (Viz Izaiáš 24:5.)
- Toto odpadlictví nakonec vedlo ke vzniku mnoha církví.

REFORMACE

Během Velkého odpadlictví si někteří náboženští myslitelé v Evropě uvědomili, že evangelium Ježíše Krista není učeno správně. Tito reformátoři nebyli proroci, ale co nejvíce se snažili učit pravdě tak, jak jí rozuměli. Pomohli rozšířit Bibli mezi více lidí. Mnozí bojovali za svobodu náboženství a připravili půdu pro Znovuzřízení evangelia.

JOSEPH SMITH

Byla tedy plnost evangelia ztracena navždy? Ne! Bůh opět zjevil důležité pravdy Josephu Smithovi. Nebeští poslové mu znovuzřídili všechny nezbytné klíče kněžství (viz NaS 27:8-13; 110; 128:18-21), čímž z této dispensace učinili „dispensaci plnosti časů“ (NaS 138:48). Tato dispensace je také známa jako poslední dny, protože se jedná o poslední dispensaci před Druhým příchodem Ježíše Krista.

Zde se nacházíte

ZNOVUZŘÍZENÍ

Víte, co je úžasné? VY máte požehnání Znovuzřízení. Ano, vy!

- Církev Ježíše Krista byla znovuzřízena společně s prorokem a apoštolů, kteří ji vedou.
- Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy, Drahocenná perla a další novodobá zjevení znovuzřídily cenné pravdy, které byly ztraceny. (Viz 2. Nefi 27.)
- Joseph Smith obdržel od Jana Křtitele Aronova kněžství (viz NaS 13) a od apoštolů Petra, Jakuba a Jana kněžství Melchisedechovo (viz NaS 128:20).
- Oprávnění nositelé kněžství řádně vykonávají spásné obřady.
- A víme, že pravda již nikdy nebude ztracena kvůli odpadlictví. (Viz Daniel 2:44.) ■

Když se učíte o Ježíši Kristu, zveďte Ho, aby byl přítomen ve vašem životě a aby vám dával svůj pokoj.

Sarah Hansonová

Představte si, že byste si v písmech přečetli *vše* o Spasiteli – v Bibli svaté, Knize Mormonově, Nauce a smlouvách a Drahocenné perle. Tomu říkám hodně času a námahy! Ale v lednu 2017 nás president Russell M. Nelson, vyzval, abychom přesně toto učinili – prostudovali si ve standardních dílech vše, co Ježíš řekl a udělal. President Nelson řekl, že díky splnění tohoto úkolu se stal „jiným člověkem“. Nejen že se o Ježíši Kristu více naučil, ale zároveň k Němu pocítil obnovenou oddanost.¹

I vy můžete ke Kristu přilnout těsněji, když se o Něm budete učit. Studium Jeho života a účelu přizve do vašeho života Jeho pokoj a pomůže vám Jeho a Nebeského Otce lépe poznat. Přečtěte si, jak tito mladí lidé odpověděli na dvě otázky: 1) Jaký je tvůj oblíbený příběh z písem o Spasiteli a proč? 2) A jak ti studium evangelia přináší pokoj?

POZNEJTE SPASITELE

Líbí se mi příběh o deseti malomocných, protože Kristus projevil opravdu hodně lásky malomocnému, který Mu poděkoval. Řekl: „Víra tvá tě uzdravila.“ (Lukáš 17:19; viz verše 11-19.) Líbí se mi ta upřímná laskavost, kterou Kristus všem projevuje.

Kvůli několika tragédiím, ke kterým v nedávné době došlo u nás ve škole, tam všichni potřebují hodně pokoje a útěchy. Nacházím sílu a mír díky studiu v semináři. Učitelé semináře vztahují písmo a evangelium na osobní potřeby každého studenta. Je vážně skvělé vidět kontrast hodiny semináře v porovnání s běžnou výukovou hodinou. Je tam prostě jiná atmosféra, která přináší pokoj.

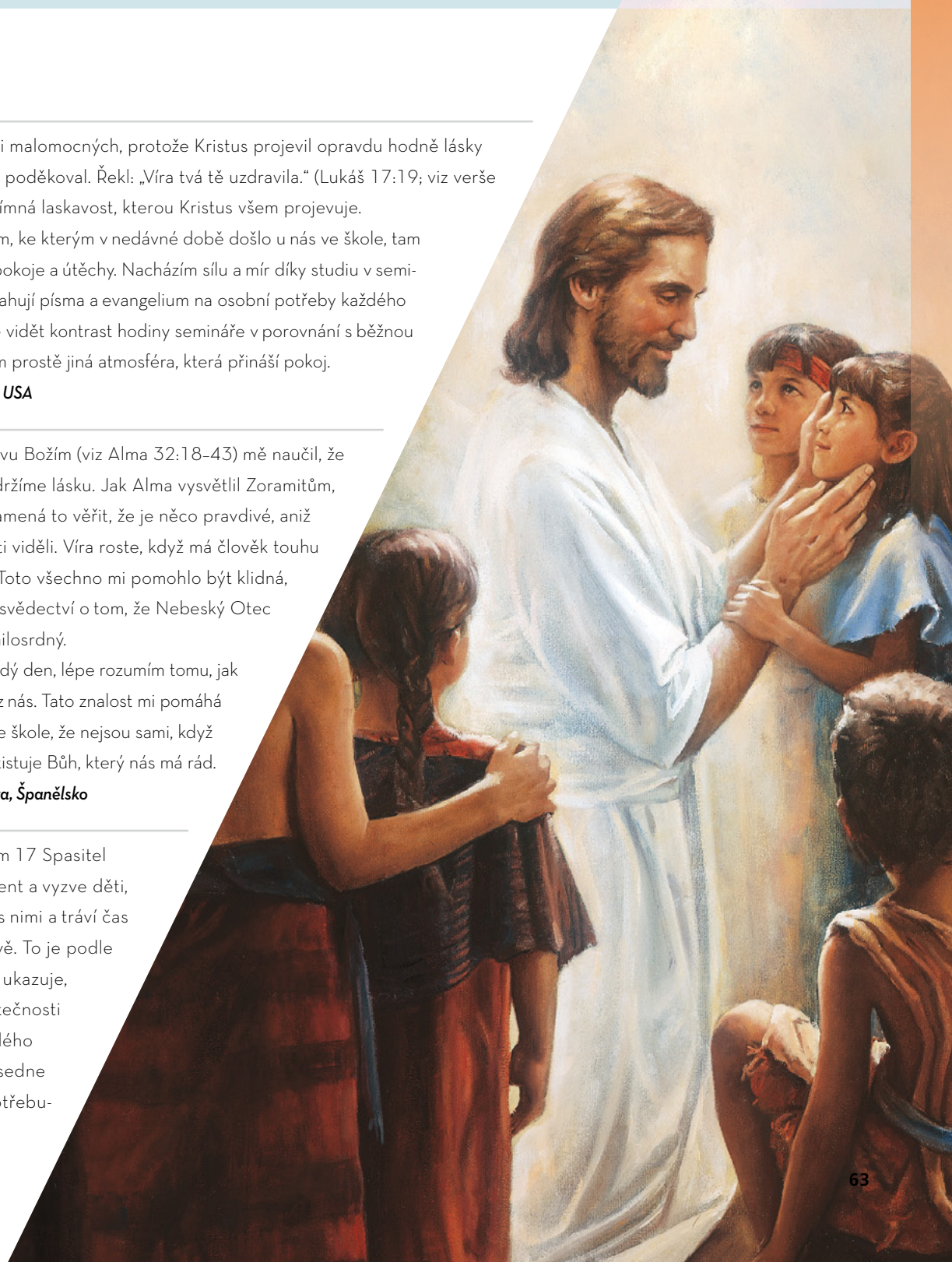
Gabriel S., 16 let, Colorado, USA

Almův příběh o víře a slovu Božím (viz Alma 32:18-43) mě naučil, že když zasejeme lásku, obdržíme lásku. Jak Alma vysvětlil Zoramitům, víra je jako seménko. Znamená to věřit, že je něco pravdivé, aniž bychom to ve skutečnosti viděli. Víra roste, když má člověk touhu věřit a slyšet slovo Boží. Toto všechno mi pomohlo být klidná, posílit své srdce a získat svědectví o tom, že Nebeský Otec mě má rád a je ke mně milosrdný.

Když studuji písmo každý den, lépe rozumím tomu, jak má Spasitel rád každého z nás. Tato znalost mi pomáhá vysvětlovat kamarádům ve škole, že nejsou sami, když mají problémy, protože existuje Bůh, který nás má rád.

Maria D., 17 let, Guadalajara, Španělsko

Líbí se mi, jak ve 3. Nefim 17 Spasitel navštíví americký kontinent a vyzve děti, aby k Němu přišly. Sedí s nimi a tráví čas s každým z nich jednotlivě. To je podle mě úžasný příběh, který ukazuje, kdo Ježíš Kristus ve skutečnosti je a jak moc má rád každého z nás. Věřím tomu, že si sedne i s každým z nás, když potřebujeme pomoc.

Moc se mi líbí, jak Kristus přichází na americký kontinent, zeptá se, jestli jsou mezi nimi nemocní a sužovaní, a uzdraví je. Potom žehná malým dětem. (Viz 3. Nefi 17.) Myslím si, že je to skvělý a silný příběh. Mám ráda malé děti a líbí se mi, když jim lidé projevují hodně lásky, protože děti jsou tak čisté. Tento příběh mi ukazuje hloubku Spasitelovy lásky k nám. Když měl lidi v té době dostatečně rád na to, aby udělal všechno, co udělal, může mít rád i nás dnes.

V Izaiášovi 53:3 se píše, že Spasitel je „muž bolesti, a kterýž zkusil nemocí“. Když přemýšlím o Kristově Usmíření, čím vším kvůli nám prošel a jak mohu získat odpuštění, když činím pokání z hříchů, pociťuji velký pokoj. Mnoho lidí v Knize Mormonově – synové Mosiášovi, Ammon a Alma mladší – mělo pochybnou minulost, ale dokázali získat odpuštění. Obrátili se ke Kristu, činili pokání a stali se úžasnými příklady, ze kterých se dnes můžeme učit. Vědomí, že i já mohu získat odpuštění, je pro mě útěchou.

Alina T., 18 let, Oregon, USA

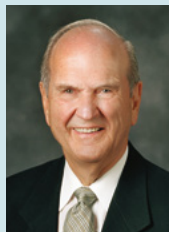
Tento rok jsem si dala za cíl, že každý den přečtu jednu stránku z písem. Jak jsem to dělala, postupně jsem se na to začala každý den těšit. Ze slov a příběhů v písmech jsem se naučila hrozně moc tím, že jsem se snažila věnovat čas tomu, abych jim porozuměla, a přilnula jsem blíže k Nebeskému Otci a ke Spasiteli tím, že jsem se učila i o Nich. To mi přineslo do života velký pokoj.

Anna C., 17 let, Montana, USA

Můj oblíbený příběh z písem o Ježíšovi je ten, ve kterém při jedné svatbě na žádost své matky proměnil vodu ve víno. (Viz Jan 2:1-11.) Je to můj oblíbený příběh, protože ukazuje Ježíšův respekt k ženám, zejména k Jeho matce. Tento příběh učí děti, aby poslouchaly rodiče ne ze strachu, ale z obrovské lásky. Příklad Ježíše Krista je něco, čeho by se všichni měli snažit dosáhnout. Jeho láska k matce nikdy nepominula, a stejně tak by nikdy neměla pomínout ani naše láska k rodičům. Tento úryvek se mi líbí také proto, že Jeho zázrak je skutkem služby, a i my můžeme vytvářet zázraky tím, že pomáháme druhým.

Tento příběh i další příběhy v písmech mi přinášejí pokoj. Je pro mě velkou útěchou, že vím, že když se budu vždy snažit učit o Kristu a řídit se Jeho učením, budu se jednoho dne moci vrátit k našemu milujícímu Nebeskému Otci.

Anne R., 17 let, Victoria, Austrálie

ZAMĚŘUJTE SE NA NĚJ

„Musíme svou pozornost upínat na Spasitele a Jeho evangelium. Je duševně náročné snažit se vzhlížet k Němu v každé myšlence. Když to ale děláme, naše pochybnosti a obavy se vytrácejí.“

President Russell M. Nelson, „Přivolávejme do svého života moc Ježíše Krista“, generální konference, duben 2017.

Mám moc ráda příběh o Kristu a bohatém mladíkovi. (Viz Marek 10:17–22.) Pomáhá mi porozumět tomu, jak upřednostnit Boha přede vším, a dává mi to ten správný náhled. V podstatě pro každého by bylo velmi těžké, kdyby ho někdo požádal, aby prodal všechnen svůj světský majetek. Ale myslím si, že ochota dávat přednost Bohu před majetkem je něco, co se v životě musí naučit každý z nás. Bezbréhá láska Ježíše Krista k nám je opravdu velkolepá. Tato láska je rozhodně lepší než jakékoli množství peněz nebo majetku, které získáme v tomto životě.

Čtení písem mi přináší pokoj a útěchu, a zároveň i větší moudrost a porozumění. I když sílu plynoucí z písem možná nepociťuji vždy okamžitě, vím, že čtení písem má na můj život pozitivní vliv a že mi pomáhá pociťovat Ducha a rozpoznávat Jeho nabádání.

Yuzhen C., 19 let, Taichung, Tchaj-wan

Když jde Kristus za dívkou, která umírá, Jeho roucha se jednoduše dotkne žena s krvetokem a uzdraví se. Kristus si uvědomí, že se Ho dotkla, a otočí se a hovoří s ní. (Viz Lukáš 8:43–48.) I když šel zrovna pomoci někomu jinému, udělal si čas i na ni. Kristus si udělá čas i na každého z nás.

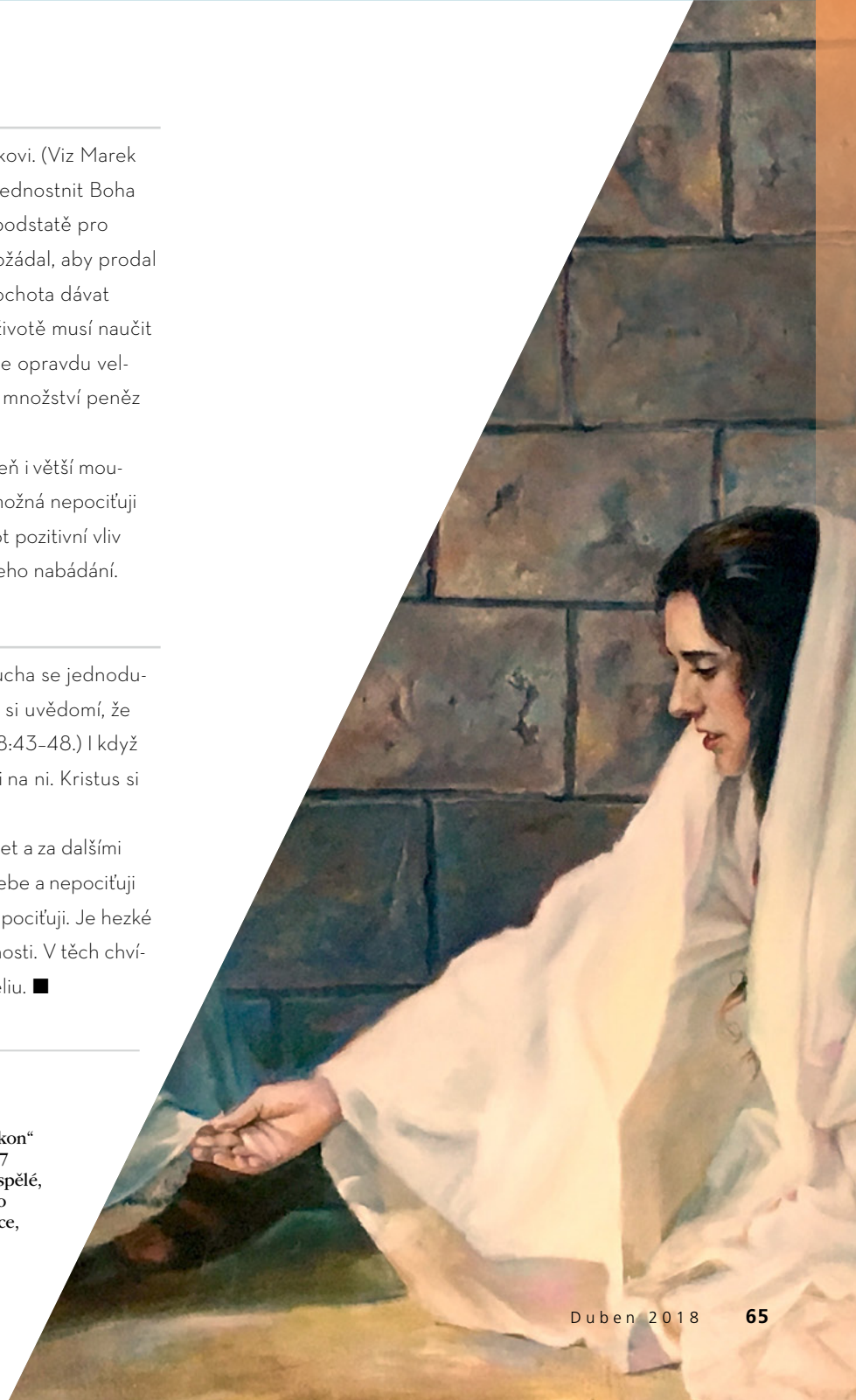
Mám velmi rušný život, běhám do školy, na balet a za dalšími povinnostmi. Během toho všeho nemám čas na sebe a nepociťuji pokoj. Když ale čtu písmo nebo se modlím, pokoj pociťuji. Je hezké se takhle cítit a dát si pauzu od celé té poblázněnosti. V těch chvílích klidu se přibližuji ke Spasiteli a rostu v evangeliu. ■

Zoe B., 17 let, Utah, USA

Autorka žije v Utahu v USA.

POZNÁMKA

1. Viz Russell M. Nelson, „Proroci, vedení a božský zákon“ (worldwide devotional for young adults, Jan. 8, 2017 [celosvětové zasvěčující shromáždění pro mladé dospělé, 8. ledna 2017]), broadcasts.lds.org; „Přivolávejme do svého života moc Ježíše Krista“, generální konference, duben 2017; „Studujte Spasitelova slova“, *Liahona*, leden 2018, 56–59.

Co pro mě znamená Znovuzřízení

Znovuzřízení Církve započalo v roce 1820, kdy Nebeský Otec a Ježíš Kristus navštívili Josepha Smitha. Poté se odehrály další důležité události, které pomohly navrátit Církev Ježíše Krista zpátky na zemi. Přečtěte si tyto kartičky, vystříhnete je, nalepte je na papír a zahrajte si hru na principu pexesa.

Nebeský Otec a Ježíš Kristus se zjevili Josephu Smithovi ...

... a tak vím, že mají tělo stejně jako já!

Joseph Smith přeložil zlaté desky ...

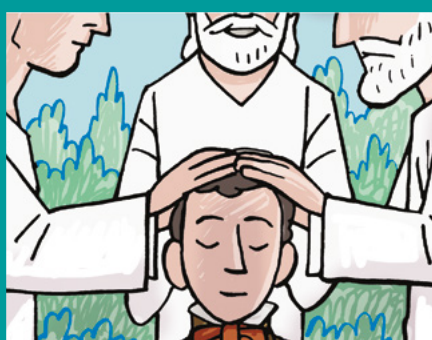
... a tak mohu číst Knihu Mormonu!

Jan Křtitel předal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu Aronovo kněžství ...

... a tak mohu být pokřtěn do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů!

Petr, Jakub a Jan znovuzřídili Melchisedechovo kněžství ...

... a tak mohu mít dar Ducha Svatého!

6. dubna
1830 byla
zorganizována
Církev ...

... a tak mohou
chodit na
shromáždění!

Emma Smithová
shromáždila
písně pro první
církevní zpěvník
náboženských
písní ...

... a tak mohou
zpívat náboženské
písně!

Eliáš předal
v chrámu Kirtland
Josephu Smithovi
klíče k pečeti
rodin ...

... a tak mohou
pracovat na
rodinné historii
a chodit do
chrámu!

Pán přikázal
prvním Svatým,
aby platili
desátek ve výši
deseti procent ...

... a tak mohou
přispívat
pomocí desátku
a postních obětí!

Aurelia
Rogersová
započala se
Sdružením
Primárek, aby
učila děti ze
svého okolí ...

... a tak mohou
chodit do
Primárek!

„Jako jeden z Jeho služebníků vydávám svědectví, že Ježíš je Kristus, náš Vykupitel a náš Spasitel. Vím, že žije a že Jeho láskyplná milosrdenství jsou dostupná nám všem.“

Starší David A. Bednar

Kvorum Dvanácti apoštolů

Z proslovu „Láskyplná milosrdenství Páně“, Liahona, květen 2005, 99.

Starší
Valeri V. Cordón
Sedmdesátník

Úžasné ponaučení

„Nezotvírám-liť vám průduchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnání.“ (Malachiáš 3:10.)

Když jsem vyrůstal v Guatemale, moje rodina vlastnila podnik, v němž se šily dresy pro sportovní týmy.

Můj tatínek si přál, abychom se my děti naučily pilně pracovat. Pomáhaly jsme mu v podniku. Když jsem byl malý, častokrát jsem něco provedl. Zdálo se, že pořád něco rozbívám! Ale když jsem byl starší, tatínek mi svěřil péči o pletací stroje.

Tatínek nám za odvedenou práci vždy zaplatil. A pak se nás zeptal: „Co s těmi penězi budete dělat?“ Věděl jsem, jak zní správná odpověď: „Zaplatím desátek a budu spořit na misi.“

Když mi bylo asi 13 let, naše firma přišla o mnoho peněz. Museli jsme se zbavit mnoha šicích strojů. Namísto dvě stě zaměstnanců jsme jich měli méně než pět. Pracovali v naší garáži.

Desátek jsem vždy platil, ale ve skutečnosti jsem

nechápal, jak to je důležité. Až jednou jsem získal úžasné ponaučení. Jednoho sobotního rána jsem slyšel, jak spolu rodiče tiše mluví. Tatínek řekl mamince, že mají pouze tolik peněz, aby zaplatili buď desátek, nebo koupili jídlo. Na obojí nebylo dost peněz. Dělal jsem si starosti. Co asi tatínek udělá?

V neděli jsem viděl tatínka, jak podává našemu prezidentovi odbočky obálku. Rozhodl se, že zaplatí desátek! Byl jsem rád, že to udělal, ale také jsem si dělal starosti. Co budeme jíst?

V pondělí ráno nám na dveře zakleпали nějací lidé. Řekli tatínkovi, že potřebují ihned ušít dresy. Lidé nám obvykle za zakázku zaplatili, až když byla hotová. Ale tito lidé tatínkovi zaplatili ještě tentýž den, dokonce předtím, než jsme dresy ušili!

Během jednoho víkendu jsem získal nádherné ponaučení na celý život. Zákon desátku nám pomáhá posilovat víru a projevovat vděčnost za Nebeského Otce. Placení desátku je požehnáním! ■

Dědečkovu obuvnictví

Ray Goldrup

Podle skutečné události

„Říci ‚promiň‘ není vždy snadné.“

(Children's Songbook, 98.)

Miguel otevřel dveře dědečkova obuvnictví. Cítil vůni kůže, se kterou dědeček pracoval. Měl tuto vůni rád.

„Ahoj dědo!“

Dědeček klečel na zemi a obkresloval na kus papíru chodidlo jednoho zákazníka. Nezvedl oči. Už neslyšel dobře.

Miguel se posadil na ponk. Zadíval se na hromádky vyřezané kůže. Představoval si, co dědeček z každého dílu pomocí kladívka a kleští vyrobí.

Ty nástroje připomínaly Miguelovi ještě něco jiného, co měl rád. Kdykoli pomáhal dědečkovi s úklidem, dostal od něho bonbon.

Ale teď měl hlad! Věděl, že si nemá brát dobroty bez požádání, ale zdálo se, že dědeček bude ještě nějakou dobu zaneprázdněn. „Možná, že čekat nemusím,“ pomyslel si Miguel.

Podal si ze skříňky sklenici s bonbony. Byla plná jeho oblíbených – těch sladce pálivých s příchutí chilli! Když sklenici otvíral, necítil se zrovna příjemně. Ale ty bonbony vypadaly tak lákavě. Rychle si dal jeden do pusy.

Zákazník brzy odešel. Dědeček vzal kus kůže a namočil ji do vody. Namočená kůže byla měkká a snadněji se s ní pracovalo.

„Víš, měli bychom být jako tahle bota,“ řekl dědeček.

Miguel spolkl bonbon jak nejrychleji mohl. Pak šel za dědečkem.

„Ahoj!“ řekl dědeček s úsměvem. „Jsem rád, že ses na mě přišel podívat.“

Miguel dědečka objal. Doufal, že dědeček nepozná, že jedl bonbon. Miguel odložil obavy stranou.

„Máš asi dnes spoustu práce,“ řekl a ukázal na hromady kůže. „Potřebuješ pomoc?“

„Jistě! Můžeš mi podat tamtu nit?“

Miguel sáhl pro dlouhý kus nitě. Natáhl ji mezi oběma rukama a škulbl. Byla pevnější než čekal.

„Ta je ale silná.“

Dědeček se usmál. „Musí být, aby vydržela tak dlouho jako celá bota.“ Protáhl nit kůží. Pak se mu ve tváři objevil pohled, kterému maminka říkala pohled „moudrého dědečka“.

„Víš, měli bychom být jako tahle bota,“ řekl a přikývl.

Miguel se zadíval na kůži. „Hm. Jako tahle bota?“

„Ano. Musíme zůstat pevní. Jen tak se kvůli Satanovým pokušením nerozpadneme.“

Miguelovi v mysli probleskla vzpomínka na červený bonbon. Věděl, že o něm má dědečkovi říci.

Dědeček vzal z poličky jednu starou botu. „Vidíš tu velkou díru?“

Do té díry by se vešla téměř celá Miguelova ruka.

„Ano.“

„Kdysi to byla jen malá dírka, která se dala snadno opravit. S opravou však nespíchali a teď to bude daleko složitější. Špatné návyky a špatná rozhodnutí jsou jako ta díra. Nejlepší je, když se opraví hned.“

Dědeček opět pokýval hlavou a jeho moudrý pohled se opět změnil v úsměv. Povídali si dál, zatímco dědeček pracoval. Miguel přitom po celou dobu myslel na onen červený bonbon.

Když dědeček s prací skončil, Miguel mu pomohl s úklidem. Dědeček pak podal sklenici s bonbony.

V tu chvíli už to Miguel nevydržel. „Vzal jsem si jeden bonbon!“ vyhrkl.

Dědeček sklenici položil. „Co říkáš?“

Miguel mu pověděl, že si bez dovolení vzal jeden bonbon. „Promiň, dědo! Už to nikdy neudělám, slibuji!“

Dědeček Miguela vřele objal. Miguel se teď cítil *mnohem* lépe.

„Děkuji, že jsi čestný. To je pro mě důležitější než cokoli jiného.“

Po cestě domů měl Miguel pocit, jako by byl dědečkovým novým párem bot. Pevný a připravený do života! ■

Autor žije v Utahu v USA.

DOBŘÝ POCIT

Jednou jsem šla s maminkou zaplatit účet za vodu, když jednomu pánovi, který stál před námi, vypadlo na zem docela dost peněz a on si toho nevsiml. Rychle jsem mu peníze podala. Řekl: „Mockrát ti děkuji,“ a pak dodal, že neví o žádném jiném dítěti, které by to udělalo. Cítila jsem se pak opravdu dobře.

Na ten dobrý pocit nikdy nezapomenu.

Brianna C., 9 let, Idaho, USA

Mějte odvahu být **LASKAVÍ!**

Mé světlo září, když jsem
laskavá k druhým.

Ahoj!

Jmenuji se
Claudia a bydlím
v Austrálii.

Tyler, bratr
Claudie

Zastávám se druhých

Jeden chlapec v naší třídě ve škole má potíže s učením. Když se mu děti posmívají, zastanu se ho, a když potřebuje pomoc, pomohu mu. Paní učitelka nám řekla, že letos poprvé se tento chlapec začal cítit součástí naší třídy.

Můj maličký medvídek

Když mé paní učitelce zemřel strýc, byla velmi smutná. Nezná naši Církev, a tak jsem jí řekla, že ji má Nebeský Otec rád. Vyrobila jsem jí přáníčko a řekla jsem jí, že svého strýce zase uvidí. Věnovala jsem jí svého oblíbeného maličkého medvídka, aby jí pomáhal, až bude smutná.

Šťastné kamarádky

Moje sousedka Olivie má potíže s chůzí, mluvením a sluchem. Její maminka říká, že Olivie má štěstí, že má takovou kamarádku, jako jsem já. I já mám štěstí!

Zpěv a Duch Svatý

Ráda si zpívám písně ze *Zpěvníku pro děti*. Naše rodina říká, že nám to pomáhá pociťovat Ducha Svatého. Duch Svatý mi přináší do nitra hřejivý pocit.

JAK MŮŽE ZÁŘIT TVÉ SVĚTLO?

MĚJ ODVAHU přátelit se s někým, kdo nemá mnoho kamarádů.

MĚJ ODVAHU pomoci někomu, kdo žije v tvojí blízkosti.

MĚJ ODVAHU pozvat kamaráda nebo kamarádku na shromáždění.

MĚJ ODVAHU zpívat!

POŠLETE NÁM HVĚZDIČKU!

Jak necháváte své světlo zářit, jak nás o to žádal Ježíš? Pošlete nám obrázek hvězdičky s příběhem a svou fotografií, včetně svolení rodičů, na adresu liahona@ldschurch.org.

Vím, že Nebeský Otec odpovídá na modlitby. Když jsme žili s rodinou v Německu, šli jsme jednou v naší vesnici na *Volksmarch*. *Volksmarch* je procházka v přírodě, na kterou jdou společně přátelé a sousedé. Rodiče mi dovolili jít s kamarádkou vpředu před skupinou, a tak jsme se vydali na dlouhou cestu.

Po několika minutách jsem nikoho ze své rodiny neviděl. Řekl jsem kamarádce, že zůstanu na cestě a počkám na ně. Brzy jsem již neviděl ani svou kamarádku, ani její rodinu a moji rodiče stále nepřicházeli. Byl jsem sám

v lese a měl jsem strach. Rozhodl jsem se, že se pomodlím, aby mě někdo našel.

Můj tatínek, který byl v jiné části lesa, pocítil, jak mu Duch Svatý říká: „Běž hledat svého syna.“ Cítil, že ho opravdu potřebuji, a tak se ihned obrátil a řekl mamince, že mě půjde hledat. O několik minut později tatínek přiběhl po cestě na místo, kde jsem čekal, a našel mě. Byl jsem moc rád, že tatínka vidím! Když mi vyprávěl, že měl silný pocit, že potřebuji pomoc, věděl jsem, že Nebeský Otec vyslyšel mou modlitbu.

Jsem velmi rád, že vím, že ať jsem kdekoli, mohu se obrátit na Nebeského Otce. A On mi pomůže najít cestu. ■

Ztracený a nalezený

NAŠE STRÁNKA

Když jsem měl křest, trochu jsem se bál, ale jakmile jsem vstoupil do vody, byl jsem plný radosti a štěstí.

Thomas B., 8 let, Uruguay

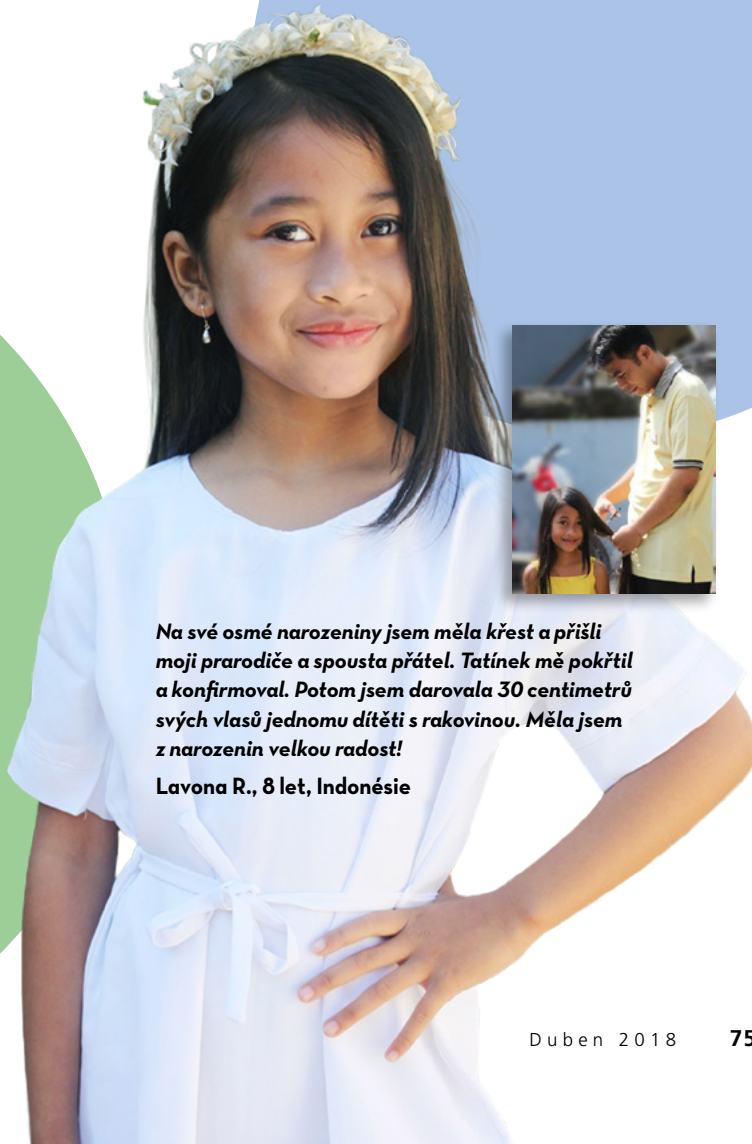
Jeli jsme z Kambodže do chrámu Hongkong v Číně, aby moje malá sestra Laura mohla být připečetěna k naší rodině. Pociťovala jsem na tomto neobyčejném místě Ducha.

Rosa P., 9 let, Kambodža

Jednou jsem si ve třídě potichu četla, zatímco všichni ostatní hráli stolní hry. Když zazvonilo, naházeli hry zpátky na polici a udělali nepořádek. Začala jsem ho uklízet a brzy se všichni přidali a začali pomáhat. Nechala jsem své světlo svítit tím, že jsem byla dobrým příkladem.

Winnie W., 10 let, Kanada

Na své osmé narozeniny jsem měla křest a přišli moji prarodiče a spousta přátel. Tatínek mě pokřtíl a konfirmoval. Potom jsem darovala 30 centimetrů svých vlasů jednomu dítěti s rakovinou. Měla jsem z narozenin velkou radost!

Lavona R., 8 let, Indonésie

Jozef je prodán do Egypta

Kim Webb Reidová

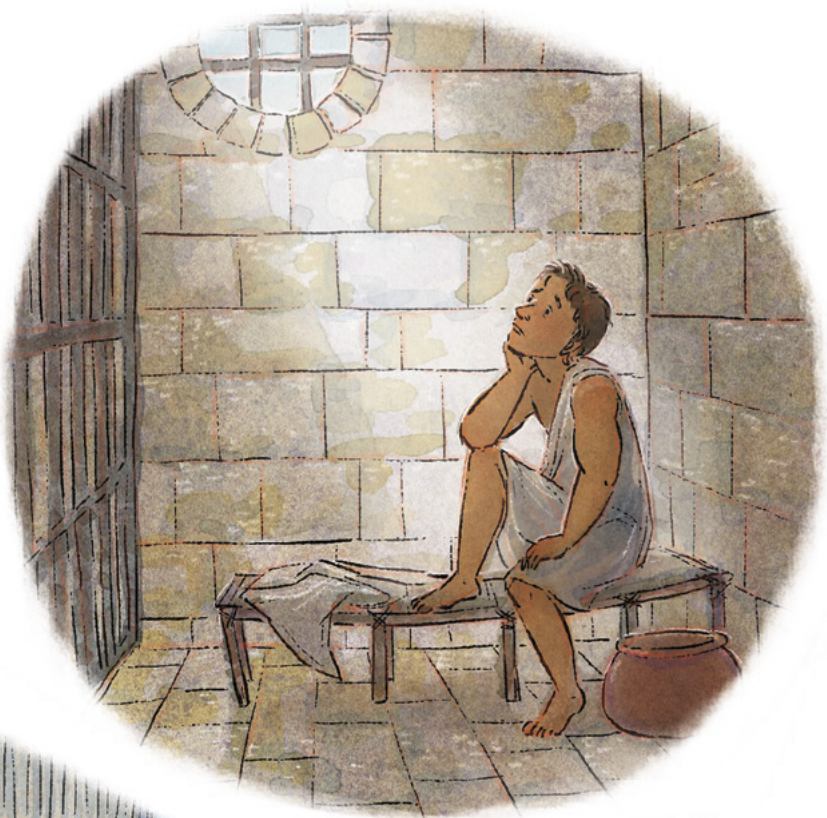

Jozef měl jedenáct bratrů. Jeho otec mu daroval krásný barevný plášť. Bůh řekl Jozefovi, že bude své bratry vést.

Starší bratři se na Jozefa zlobili. Nechtěli, aby byl jejich vůdcem! Prodali ho lidem, kteří šli do Egypta, a stal se otrokem.

Jozef tvrdě pracoval.
Rozhodoval se správně
i přesto, že o něm lidé
tvrdili lži a dali ho
do vězení.

I v těžkých dobách důvěřoval Jozef Bohu. A Bůh byl s ním. Jozef získal v Egyptě vysoké postavení! Když byl starší, pomohl vést svou rodinu, přesně jak mu Bůh řekl.

I já mohu důvěřovat Bohu stejně jako Jozef. Mohu se rozhodovat správně. Bůh bude se mnou, ať se bude dít cokoli. ■

Z Genesis 37–41.

Ježíš říká: „Pojď, následuj mne.“

Starší D. Todd Christofferson
Kvorum Dvanácti apoštolů

VZKŘÍŠENÍ JE SKUTEČNÉ

Ježíš Kristus je vskutku jediné jméno neboli cesta, kterou může k lidstvu přijít spasení.

Zamyslete se na chvíli nad významem Vzkříšení, které jednou provždy vyjasnilo pravou totožnost Ježíše Nazaretského a velké filosofické debaty a otázky ohledně života. Pokud byl Ježíš vskutku doslovně vzkříšen, pak z toho nutně plyne, že je božskou bytostí. Žádný obyčejný smrtelník nemá v sobě moc po smrti oživnout. Vzhledem k tomu, že byl Ježíš vzkříšen, nemůže být pouhým tesařem, učitelem, rabínem či prorokem. Vzhledem k tomu, že byl Ježíš vzkříšen, musel to být Bůh, Jednorozený Syn Otce.

A proto je to, čemu učil, pravda; Bůh nemůže lhát.

A proto byl Stvořitelem země, jak řekl.

A proto jsou nebe i peklo skutečné, jak učil.

A proto existuje svět duchů, který navštívil po své smrti.

A proto znovu přijde, jak pravili andělé, a bude „vládnouti osobně na zemi“ [Články víry 1:10].

A proto na každého čeká vzkříšení a poslední soud.

Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, jsou pochyby o všemohoucnosti, vševědoucečnosti a dobročinnosti Boha Otce – který obětoval svého Jednorozeného Syna za vykoupení světa – nepodložené. Pochyby o smyslu a účelu života jsou neopodstatněné. Ježíš Kristus je vskutku jediné jméno neboli cesta, kterou může k lidstvu přijít spasení. Milost Kristova je skutečná a skýtá kajícímu hříšníkovi odpuštění i očištění. Víra je vskutku něco více než jen představitost či psychologický výmysl. Existuje

svrchovaná a univerzální pravda a existují i objektivní a neměnná mravní měřítka, kterým On učil.

Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, je pokání z jakéhokoli porušení Jeho zákona a přikázání možné i bezodkladně potřebné. Spasitelovy zázraky byly skutečné, tak jako je skutečný Jeho slib daný Jeho učedníkům, že mohou činit tytéž skutky, a dokonce i větší. Jeho kněžství je nevyhnutelně opravdovou mocí, která „spravuje evangelium a drží klíč tajemství království, a to klíč poznání Boha. Tudiž, v obřadech jeho se projevuje moc božskosti.“ [NaS 84:19–20.] Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, smrt není náš konec, a „ač by ... tělo naše červi zvrтали, však vždy v těle svém uzzíme Boha“ [Job 19:26]. ■

Z proslavu proneseného na generální konferenci v dubnu 2014.

**KRISTUS NAVŠTĚVUJE NEFFITY,
MINERVA TEICHERTOVA**

„Máte mezi sebou nějaké, kteří jsou nemocní? ... Přiveďte je sem a já je uzdravím. ... A stalo se, že když takto promluvil, celý zástup předstoupil s nemocnými svými a sužovanými svými a s chromými svými a se slepými svými a s němými svými a se všemi těmi, kteří byli jakkoli sužováni; a on uzdravil každého.“ (3. Nefi 17:7, 9.)

UČITELÉ MLÁDEŽE

**CO, PROČ A JAK:
PODROBNÝ ROZBOR
ZNOVUZŘÍZENÍ**

*Vysvětlete tuto neděli jednoduše
pojmy odpadlictví a znovuzřízení.*

58

MLADÍ DOSPĚLÍ
**ŠEST CEST
K PRAVĚMU
ŠTĚSTÍ**

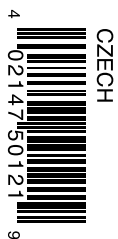
46

RODIČE A VEDOUcí
PRIMÁREK

**HRA NA
PRINCIPU
PEXESA
TÝKAJÍCÍ SE
ZNOVUZŘÍZENÍ,
KTEROU SI LZE
ZAHRÁT NA
RODINNÉM
DOMÁCÍM
VEČERU NEBO
PŘI SPOLEČNÉM
ZAMĚSTNÁNÍ**

66

**CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA**
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

9